

16082012

Forslag

til

Lov om indretning m.v. af visse produkter¹

Kapitel 1

Formål

- § 1. Lovens krav til indretning m.v. af visse produkter skal medvirke til at
- 1) beskytte mennesker, husdyr, formuegoder og, når det er relevant, miljøet, samt
 - 2) sikre produkters frie bevægelighed i Den Europæiske Union.

Anvendelsesområde

§ 2. Lovens anvendelsesområde er de produkter, der er omfattet af de i pkt. 1-9 nævnte direktiver, som er udstedt efter traktaten om Den Europæiske Union:

- 1) Direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning).
- 2) Direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.
- 3) Direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer.
- 4) Direktiv 2000/9/EF af 20. marts 2000 om tovbaneanlæg til personbefordring.
- 5) Direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr.
- 6) Direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF, som ændret ved [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF](#) af 21. oktober 2009 om ændring af [direktiv 2006/42/EF](#) for så vidt angår pesticidudbringningsmaskiner, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/9/EF af 20. marts 2000 om tovbaneanlæg til personbefordring, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/105/EF af 16. september 2009 om simple trykbeholdere, Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler, som ændret ved [Kommissionens direktiv 2008/47/EF](#) af 8. april 2008 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Rådets [direktiv 75/324/EØF](#) om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler og Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/58/EF af 3. september 1996 om ændring af direktiv 89/686/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler.

- 7) Direktiv 2009/105/EF af 16. september 2009 om simple trykbeholdere.
- 8) Direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler.
- 9) Direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler.

§ 3. Denne lov finder ikke anvendelse, når der i anden lovgivning er fastsat regler, som gennemfører EU-retlige forskrifter med særlige krav til produkter eller til kontrollen med produkter, der er omfattet af § 2.

§ 4. I det omfang, der er en særlig fare eller risiko ved et produkt, som er reguleret i anden lovgivning, der gennemfører EU-retlige forskrifter, finder denne lov kun anvendelse på de dele af produktet, der ikke er reguleret i den anden lovgivning.

Kapitel 2

Almindelige bestemmelser

§ 5. Et produkt omfattet af § 2 må kun bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet, og når det er relevant tages i brug og anvendes m.v., hvis

- 1) kravene, der er fastsat i denne lov eller i regler udstedt i medfør af loven, er opfyldt, og
- 2) produktet ikke frembyder fare for mennesker, husdyr, formuegoder eller, når det er relevant, miljøet, når det installeres og vedligeholdes på passende vis, og anvendes til den forudsatte anvendelse, eller under forhold der med rimelighed kan forudses.

Stk. 2. Et produkt, som er fremstillet til eget brug, må kun ibrugtages, hvis kravene i stk. 1, er opfyldt.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om de i stk. 1 og 2 omhandlede forhold.

§ 6. Et produkt formodes at være sikkert, når det er forsynet med relevant overensstemmelsesmærkning, fx CE-mærkning, og hvor det er påkrævet, er ledsaget af en overensstemmelseserklæring.

Stk. 2. Et produkt formodes at være sikkert, når det er fremstillet i overensstemmelse med relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

Kapitel 3

Pligter

Fabrikantens pligter

§ 7. En fabrikant må kun bringe sikre produkter i omsætning, jf. kapitel 2.

Stk. 2. Fabrikanten skal sørge for, at produkter er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om fabrikantens pligter efter stk. 1 og 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om fabrikantens pligter med hensyn til dokumentation, mærkning, kontrol og overvågning m.v., herunder om:

- 1) Krav om overensstemmelseserklæring og inkorporeringserklæring for produktet.

- 2) Krav om at anbringe overensstemmelsesmærkning på produktet og forsyne produktet med anden mærkning, herunder mærkning med type-, parti- eller serienummer samt fabrikantens navn og adresse.
- 3) Krav om at udarbejde teknisk dokumentation og gennemføre relevant overensstemmelsesvurderingsprocedure for produktet.
- 4) Krav om at udarbejde brugsanvisning og sikkerhedsinformation for produktet.
- 5) Krav om at opbevare dokumentation m.v. for produktet.
- 6) Krav om procedurer til sikring af produktionsseriens fortsatte overensstemmelse, herunder om stikprøvekontrol af produkter, og om undersøgelse af og registrering af klager over produkter, der ikke opfylder kravene, samt produkttilbagetrækninger og produkttilbagekaldelser.
- 7) Krav om, at der træffes de nødvendige foranstaltninger, hvis produktet ikke er i overensstemmelse med loven eller regler udstedt i medfør af loven.
- 8) Krav om at orientere kontrolmyndigheden, hvis produktet udgør en risiko.

§ 8. Fabrikanten kan ved skriftlig fuldmagt udpege en bemyndiget repræsentant.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om den bemyndigede repræsentants pligter, samt om hvordan udpegning af repræsentanten skal ske.

Importørens pligter

§ 9. En importør må kun bringe sikre produkter i omsætning, jf. kapitel 2.

Stk. 2. Importøren skal, før han bringer produkter i omsætning, sikre, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser, jf. § 7, stk. 3, nr. 1 – 4.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om importørens pligter efter stk. 1 og 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om importørens pligter med hensyn til dokumentation, mærkning, kontrol og overvågning m.v., herunder om:

- 1) Krav om dokumentation, brugsanvisning og sikkerhedsinformation for produktet.
- 2) Krav om at forsyne produktet med importørens navn og adresse samt om mærkning på produktet.
- 3) Krav om at opbevare dokumentation m.v. for produktet.
- 4) Krav om opbevarings- og transportbetingelser for produktet.
- 5) Krav om stikprøvekontrol af produkter, undersøgelse af og registrering af klager over produkter, der ikke opfylder kravene, og procedurer til sikring af produkttilbagetrækninger og produkttilbagekaldelser samt orientering af distributørerne herom.
- 6) Krav om, at der træffes de nødvendige foranstaltninger, hvis produktet ikke er i overensstemmelse med loven eller regler udstedt i medfør af loven.
- 7) Krav om orientering af kontrolmyndigheden, hvis produktet udgør en risiko.

Distributørens pligter

§ 10. En distributør skal medvirke til, at produkter, som distributøren gør tilgængelige på markedet, er sikre, jf. kapitel 2.

Stk. 2. Distributøren skal, før han gør et produkt tilgængeligt på markedet, kontrollere, at fabrikanten og importøren har opfyldt deres forpligtelser, jf. § 7, stk. 3, nr. 1 – 4, og § 9, stk. 3, nr. 2.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler om distributørens pligter efter stk. 1 og 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om distributørens pligter med hensyn til dokumentation, mærkning, kontrol og overvågning m.v., herunder om:

- 1) Krav om dokumentation, brugsanvisning og sikkerhedsinformation for produktet.
- 2) Krav om mærkning på produktet.
- 3) Krav om opbevarings- og transportbetingelser for produktet.
- 4) Krav om at sikre, at der træffes de nødvendige foranstaltninger, hvis produktet ikke er i overensstemmelse med loven eller regler udstedt i medfør af loven.
- 5) Krav om orientering af kontrolmyndigheden, hvis produktet udgør en risiko.

Tilfælde hvor fabrikantens pligter finder anvendelse på importøren og distributøren

§ 11. En importør eller distributør, der bringer et produkt i omsætning under sit navn eller varemærke eller ændrer et produkt, der allerede er bragt i omsætning på en sådan måde, at det kan have indflydelse på overholdelsen af de gældende krav, anses for at være fabrikant og har de samme pligter som fabrikanten, jf. § 7.

Øvrige forpligtede

§ 12. Pligterne ifølge denne lov kan påhvile andre end de i §§ 7-11 nævnte forpligtede.
Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter de nærmere regler herfor.

Kapitel 4

Markedsovervågning

§ 13. Kontrolmyndigheden overvåger og fører kontrol med, at produkter er indrettet m.v., i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i denne lov, i regler udstedt i medfør af loven eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Stk. 2. Hvis kontrolmyndigheden konstaterer, at et produkt ikke er i overensstemmelse med de krav og regler, der er nævnt i stk. 1, kan kontrolmyndigheden iværksætte markedsovervågningsforanstaltninger, jf. § 18, over for de i §§ 7-12 nævnte forpligtede.

§ 14. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kontrolmyndigheden skal underrette Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultaterne af kontrollen og om de foranstaltninger, som kontrolmyndigheden har pålagt de i §§ 7-12 nævnte forpligtede at træffe, hvis kontrolmyndigheden finder, at et produkt ikke er i overensstemmelse med gældende krav, jf. § 13.

§ 15. Enhver, der er pålagt pligter efter denne lov, efter regler udstedt i medfør af loven eller efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, samt private ejere og brugere af produkter, der er omfattet af denne lov, skal efter anmodning give kontrolmyndigheden alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af kontrollen.

Stk. 2. Hvis der er konkret mistanke om, at en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder oplysningspligten efter stk. 1 for fysiske personer med tilknytning til den juridiske person til at meddele oplysninger efter stk. 1, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Stk. 3. Kontrolmyndighedens medarbejdere har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til arbejdspladser samt fabriktions-, salgs-, lager- eller øvrige erhvervsmæssige

eller private lokaler samt transportmidler m.v., hvor der kan forefindes produkter, som er omfattet af denne lov i det omfang, det er påkrævet, for at de kan varetage deres hverv. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.

Stk. 4. Kontrolmyndighedens medarbejdere kan som led i kontrollen uden retskendelse kræve tilgængelig dokumentation udleveret af dem, som er pålagt pligter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov, samt af private ejere og brugere af produkter omfattet af denne lov, herunder foretage fotografiske optagelser og lignende, og medtage prøver til nærmere analyse eller undersøgelse. Den pågældende forpligtede skal underrettes herom.

Stk. 5. Kontrolmyndigheden kan udtage prøveeksemplarer af produktet eller bestanddele heraf uden betaling. Kontrolmyndigheden kan til brug for vurderingen af, om et produkt er sikkert, foretage relevante og nødvendige undersøgelser af produktet. Hvis produktet viser sig at være fejlbehæftet skal fabrikanten, importøren, distributørens m.v. bære kontrolmyndighedens omkostninger hertil.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan delegerede de opgaver, der følger af stk. 5, til en anden offentlig myndighed eller til en privat eller offentlig virksomhed.

§ 16. Hvis kontrolmyndigheden konstaterer, at et produkt udgør en fare, kan kontrolmyndigheden oplyse offentligheden om faren ved produktet, herunder om

- 1) relevante kendetegn til brug for identifikation af produktet,
- 2) farens art,
- 3) hvilke foranstaltninger der er truffet, og
- 4) hvordan offentligheden bør forholde sig.

§ 17. Oplysninger efter § 16, der har karakter af forretningshemmeligheder, kan kun viderebringes, hvis dette findes nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed og sundhed.

Stk. 2. De i §§ 7-12 nævnte forpligtede, samt forpligtede efter regler udstedt i medfør af loven, kan ikke undlade at give kontrolmyndigheden oplysninger, jf. § 15, stk. 1, under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder.

§ 18. Kontrolmyndigheden kan træffe afgørelse om forhold, der er i strid med loven, med regler udstedt i medfør af loven eller med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, herunder påbyde, at forholdene bringes i orden straks eller inden en frist.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan, hvis et produkt frembyder fare for mennesker, husdyr eller formuegoder eller, når det er relevant, miljøet, påbyde

- 1) at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at bringe overtrædelsen til ophør,
- 2) at der gennemføres begrænsninger i adgangen til at bringe produktet i omsætning, gøre det tilgængeligt på markedet eller ibrugtage et produkt, som er fremstillet til eget brug,
- 3) at produktet ikke bringes i omsætning, gøres tilgængeligt på markedet eller ibrugtages, samt
- 4) at produktet kaldes eller trækkes tilbage fra markedet.

Stk. 3. Kontrolmyndigheden kan også påbyde de i stk. 2, nr. 1 – 4 nævnte foranstaltninger, når

- 1) der ikke er gennemført den relevante procedure for overensstemmelsesvurdering, eller når denne er mangelfuld,
- 2) der mangler overensstemmelsesmærkning, eller denne er mangelfuld,
- 3) der mangler overensstemmelseserklæring eller denne er mangelfuld,
- 4) det tekniske dossier mangler eller er mangelfuldt, eller
- 5) brugsanvisningen eller anden form for sikkerhedsdokumentation mangler eller er mangelfuld.

Stk. 4. Kontrolmyndigheden kan påbyde den, der har bragt et produkt i omsætning eller gjort et produkt tilgængelig på markedet at destruere dette på en forsvarlig måde, når produktet udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1 – 4, nævnte forhold.

§ 19. Kontrolmyndigheder og personer, der udøver opgaver efter §§ 13-18, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder ligeledes anvendelse.

§ 20. Arbejdstilsynet varetager opgaven som kontrolmyndighed efter denne lov, med mindre andet følger af stk. 2.

Stk. 2. Hvis der i eller i medfør af anden lovgivning er fastsat andre regler på baggrund af produktets anvendelse, funktion eller særlige placering, er det den relevante kontrolmyndighed, der påser overholdelsen af denne lovgivning. Den minister, under hvem reglerne hører, kan fastsætte regler om sagsbehandling og klageadgang, der afviger fra bestemmelserne i denne lov.

Kapitel 5

Bemyndigede organer m.v.

§ 21. Arbejdstilsynet kan udpege private og offentlige virksomheder samt offentlige myndigheder til som bemyndiget organ at gennemføre godkendelses- og kontrolopgaver i henhold til Den Europæiske Unions retsfor skrifter.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om udpegning, herunder akkreditering, tilbagekaldelse af udpegning, om tilsyn og kontrol med udpegede virksomheder og myndigheder, samt om hvilke opgaver den udpegede skal udføre.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om gebyrer, herunder om opkrævning og indbetaling, til dækning af Arbejdstilsynets omkostninger ved behandling af ansøgninger om bemyndigelse til godkendelses- og kontrolopgaver samt om ændringer deraf, jf. stk. 1.

Stk. 4. Gebyrer til Arbejdstilsynet efter stk. 3, der ikke betales rettidigt, forrentes med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdag. Gebyrerne tillægges udpantningsret.

Stk. 5. Gebyrer til Arbejdstilsynet efter stk. 3 reguleres automatisk med det generelle pris- og lønindeks.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling til den, som Arbejdstilsynet har uddelegeret eller henlagt opgaver til, jf. stk. 1.

Kapitel 6

Gennemførelse af EU-retsakter

§ 22. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve retsakter vedtaget af Den Europæiske Unions institutioner vedrørende produkter omfattet af denne lov.

Stk. 2. Arbejds miljørådet udtaler sig om og giver forslag til lovændringer og nye regler på områder efter denne lov, der henhører under beskæftigelsesministeren. Ved udarbejdelse af regler i henhold til bemyndigelse til beskæftigelsesministeren i denne lov skal Arbejds miljørådet medvirke gennem

repræsentanter udpeget af rådet inden for eller uden for dettes medlemskreds. Endvidere skal rådets udtalelse indhentes, forinden reglerne fastsættes.

Stk. 3. Hvis et produkt på grund af produktets anvendelse, funktion eller særlige placering, henhører under en anden minister, fastsættes reglerne af den pågældende minister, eller af den, som den pågældende minister bemyndiger hertil.

Kapitel 7

Administrative bestemmelser m.v.

§ 23. Beskæftigelsesministeren kan bemyndige direktøren for Arbejdstilsynet til at udøve de beføjelser, der ved loven er tillagt beskæftigelsesministeren.

§ 24. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at de opgaver, som Arbejdstilsynet har efter denne lov, i nærmere angivet omfang delegeres til anden offentlig myndighed eller privat institution.

§ 25. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling og aftale med en anden minister henlægge beføjelser, der i loven er tillagt beskæftigelsesministeren, til den pågældende minister.

Kapitel 8

Klage

§ 26. En kontrolmyndigheds afgørelse efter denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. dog § 20, stk. 2, og § 27.

§ 27. Klage over afgørelser truffet af bemyndigede organer udpeget af Arbejdstilsynet, jf. § 21, kan indbringes for Arbejdstilsynet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 9

Straf

§ 28. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, som

- 1) overtræder § 5, stk. 1-2, § 7, stk. 1-2, § 9, stk. 1-2, § 10, stk. 1-2, § 11 og § 15, stk. 1, eller overtræder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, eller
- 2) ikke efterkommer afgørelser, herunder påbud eller forbud, efter denne lov eller ikke efterkommer afgørelser, herunder påbud eller forbud efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Stk. 2. Ved straffens udmåling efter stk. 1 skal det betragtes som en særlig skærpene omstændighed, hvis overtrædelser har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.

Stk. 3. Ved straffens udmåling efter stk. 1 skal det betragtes som en skærpene omstændighed,

- 1) at der ved overtrædelser er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattet af stk. 2,

- 2) at der tidligere er afgivet afgørelser, herunder påbud eller forbud, efter denne lov eller efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter om overtrædelse om samme eller tilsvarende forhold,
- 3) at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller
- 4) at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Stk. 4. I regler, der udstedes i henhold til denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 6. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år for overtrædelse af regler omfattet af denne lov, regler udstedt i medfør af denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Kapitel 10

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 29. Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

§ 30. De udpegninger af private virksomheder og offentlige myndigheder til at gennemføre godkendelses- og kontrolopgaver i henhold til Den Europæiske Unions retsfor skrifter, der er foretaget efter § 74, stk. 6, i lov om arbejdsmiljø, er fortsat gældende efter ikrafttræden af denne lov.

Stk. 2. Klage over en afgørelse truffet af en privat virksomhed eller en offentlig myndighed udpeget i medfør af lov om arbejdsmiljø § 74, stk. 6, kan indtil den 1. juli 2013 indbringes for Arbejdstilsynet efter lov om arbejdsmiljø § 81 b, stk. 2. Klager indkommet efter denne dato behandles efter § 27 i denne lov.

Kapitel 11

Konsekvensændringer i lov om arbejdsmiljø

§ 31. I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010, som ændret ved lov nr. 1538 af 21. december 2010 og lov nr. 597 af 14. juni 2011, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* ændres: ”EF-Tidende 2003, L 299, s. 9,” til ”EF-Tidende 2003, L 299, s. 9, samt”.

2. I *fodnoten* udgår: ”samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv nr. 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, L 157, s. 24”.

3. I § 30, *stk. 1*, ændres ”andre tekniske hjælpemidler” til ”byggevarer, andre tekniske hjælpemidler eller personlige værnemidler”.

4. I § 45, stk. 1, ændres ”andre tekniske hjælpemidler” til ”byggevarer, andre tekniske hjælpemidler og personlige værnemidler”.

5. § 74, stk. 6, ophæves.

Stk. 7-10 bliver herefter til stk. 6-9.

6. § 74, stk. 9, affattes således:

» Stk. 9. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling til den, som Arbejdstilsynet har uddelegeret eller henlagt opgaver til, jf. § 9, stk. 2, og § 74, stk. 5.«

7. § 77, stk. 4-5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter til stk. 4.

8. § 81, stk. 1, affattes således:

»§ 81. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov eller i henhold til en EU-forordning, der vedrører forhold omfattet af denne lov, jf. dog stk. 6, kan indbringes for Arbejds miljøklagenævnet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.«

9. § 81 b, stk. 2, ophæves.

Kapitel 12

Territorialbestemmelse

§ 32. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Gældende ret
3. Lovforslagets indhold
4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. De administrative konsekvenser for borgerne
7. De miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at skabe et klart grundlag for den danske gennemførelse af en række EU-regler med krav til produktsikkerhed, hvor Arbejdstilsynet er anmeldt til Europa-Kommissionen som kompetent myndighed. Lovforslaget skal sikre en mere tydelig, fyldestgørende og korrekt implementering i Danmark af disse EU-regler, end hvad der følger af den eksisterende regulering under arbejdsmiljølovgivningen.

EU-reglerne for produktsikkerhed har to formål. For det første at sikre, at produkterne opfylder en række indretningskrav m.v., så de kan anvendes uden risiko for mennesker, husdyr, formuegoder og, når det er relevant, miljøet. For det andet at sikre, at der i hele EU stilles ensartede krav til produkternes sikkerhedsmæssige indretning m.v. med henblik på at sikre gennemførelsen af det indre marked og varenes fri bevægelighed.

EU-reglerne for produktsikkerhed indeholder krav til fabrikanter, importører og distributører m.fl. om indretning m.v. af bl.a. maskiner, elevatorer og personlige værnemidler m.v.

Disse EU-regler har i Danmark hidtil været implementeret i arbejdsmiljølovgivningen. Det vurderes imidlertid, at arbejdsmiljølovgivningen, som tager udgangspunkt i hensynet til et sikkert og sundt arbejdsmiljø, ikke længere kan rumme alle de krav, der følger af EU-regler, som bl.a. er begrundet i hensynet til varenes frie bevægelighed på det indre marked.

Derfor foreslås det, at reglerne om indretning og markedsovervågning af maskiner, elevatorer, personlige værnemidler m.v. flyttes ud af arbejdsmiljøloven og over i en separat ny lov. Bestemmelserne i lovforslaget vil fortsat helt overordnet følge de gældende bestemmelser i arbejdsmiljøloven og den gældende administrative praksis på arbejdsmiljøområdet, men med den nye lov tydeliggøres reglerens indhold, og hvem reglerne retter sig imod.

Arbejdsmiljøloven vil fortsat regulere arbejdsgiverens forpligtelser til at sikre, at maskiner, elevatorer og personlige værnemidler m.v. anvendes forsvarligt på arbejdspladsen.

Arbejdsmiljøloven vil desuden fortsat regulere indretningen m.v. af de maskiner og andre tekniske hjælpemidler, der ikke er omfattet af EUs harmoniseringslovgivning for produktsikkerhed.

2. Gældende ret

2.1. Forholdet til arbejdsmiljølovgivningen

Arbejdsmiljøloven indeholder i dag krav til indretningen m.v. af tekniske hjælpemidler og personlige værnemidler. Beskæftigelsesministeren har efter bemyndigelse i arbejdsmiljøloven fastsat særlige regler i bekendtgørelser om indretningen af tekniske hjælpemidler, herunder regler for indretningen af maskiner og elevatorer m.v. og om sikkerhedskrav m.v. til personlige værnemidler.

Arbejdsmiljøloven danner i dag grundlaget for implementeringen af EU-reguleringen for de produktområder, hvor det er anmeldt til Europa-Kommissionen, at Arbejdstilsynet er kompetent myndighed i Danmark. Ved kompetent myndighed forstås den eller de myndigheder i en medlemsstat, som Europa-Kommissionen kan henvende sig til, herunder i forhold til spørgsmål om gennemførelsen af direktiverne.

Arbejdsmiljølovgivningen regulerer også kravene til indretningen m.v. af produkter, der ikke er omfattet af EU's harmoniseringslovgivning. Disse produkter er ikke omfattet af lovforslaget og vil fortsat være omfattet af bestemmelserne i arbejdsmiljølovgivningen.

Arbejdsmiljølovens helt overordnede formål er ved krav til arbejdsgiveren at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø for de ansatte og arbejdsgivere m.v., der er beskæftigede med arbejde på virksomhederne. Arbejdsmiljøloven vil derfor fortsat regulere både anvendelsen af de produkter, der er omfattet af forslaget og anvendelsen af de produkter, der ikke er omfattet af forslaget.

Arbejdstilsynets kontrol og markedsovervågning af produkterne foretages således i dag med hjemmel i arbejdsmiljøloven.

2.2. Forholdet til produktsikkerhedsloven

Produktsikkerhedsloven finder anvendelse på ethvert forbrugerprodukt. I tilfælde hvor specifik lovgivning - som fx nærværende forslag - indeholder særlige bestemmelser for produktsikkerheden, finder bestemmelserne i produktsikkerhedsloven dog kun anvendelse i det omfang, at relevante sikkerhedsaspekter eller risici ikke er reguleret i den anden mere specifikke lovgivning.

2.3 EU-retsakter, der er omfattet af forslaget

EU-retsakterne for produktsikkerhed, der skal sikre gennemførelsen af det indre marked og varenes frie bevægelighed i EU, er udstedt efter Traktaten om Den Europæiske Union.

2.3.1 Forordning

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter udgør den retlige ramme for markedsovervågning af en række produkter.

Forordningen fastsætter bl.a. krav til medlemsstaternes markedsovervågning, dvs. kontrollen af, om

de produkter, der findes på markedet, overholder de gældende EU-regler. Markedsovervågningen skal sikre, at der for disse produkter er et højt beskyttelsesniveau i relation til samfundsinteresser, sundhed og sikkerhed generelt, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, forbrugerbeskyttelse, samt i visse tilfælde miljøbeskyttelse. Markedsovervågningen sikrer dette ved, at produkter til skade for brugernes sikkerhed og sundhed trækkes tilbage, forbydes eller kun gøres tilgængelige på markedet med de nødvendige begrænsninger, og at offentligheden, Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater informeres herom.

Forordningen fastlægger de generelle principper for CE-mærkning, det vil sige den formelle erklæring om, at et produkt er fremstillet og kontrolleret i overensstemmelse med harmoniseringslovgivningen.

Forordningen fastlægger desuden regler for tilrettelæggelse og udøvelse af akkreditering af organer, der foretager overensstemmelsesvurdering. Ved overensstemmelsesvurderingen bekræftes det, at et produkt opfylder de sikkerhedskrav, der er fastsat i det relevante direktiv. Overensstemmelsesvurderingen kan også handle om kontrol af kvalitetssikringssystemer.

Forordningens bestemmelser gælder for alle de produkter, der er omfattet af dette lovforslag. Dog viger visse af forordningens bestemmelser, hvor der i EU-regler er fastsat mere specifikke regler end dem, der fremgår af forordningen.

Forordningen gælder direkte i de enkelte medlemsstater og skal ikke implementeres i nationale regler. Der er i forslaget gennemført regler, der gør det muligt at håndhæve forordningen og straffe for overtrædelse af forordningen.

2.3.2 Direktiver

Arbejdstilsynet er anmeldt til Europa Kommissionen som kompetent myndighed i forhold til en række direktiver om produktsikkerhed. Nedenfor er en udtømmende liste over disse. Alle de nævnte direktiver er totalharmoniseringsdirektiver, hvilket indebærer at Danmark ikke kan fastsætte yderligere eller andre nationale regler end der fremgår af direktiverne.

Følgende direktiver er i dag gennemført med hjemmel i bemyndigelserne i arbejdsmiljølovens § 35 og § 46, hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om indretningen m.v. af tekniske hjælpemidler og stille sikkerhedskrav m.v. til personlige værnemidler:

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning). Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 612 af 25. juni 2008 om indretning af tekniske hjælpemidler.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære. Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 696 af 18. august 1995 om indretning af tekniske hjælpemidler til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.
- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer. Gennemført i

arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 678 af 27. juni 2008 om indretning af elevatorer.

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/9/EF om tovbaneanlæg til personbefordring. Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 177 af 14. marts 2002 om tovbaneanlæg til personbefordring.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr. Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 743 af 23. september 1999 om indretning af trykbærende udstyr.
- Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr. Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 732 af 27. juni 2011 om gennemførelse af direktiv 2010/35/EU om transportabelt trykbærende udstyr.
- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/105/EF af 16. september 2009 om simple trykbeholdere (EØS-relevant tekst). Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 565 af 24. juni 1994 om simple trykbeholdere. Direktiv 2009/105/EF erstatter direktiv 87/404/EØF med senere ændringer. Direktivet er en sammenskrivning af de tidligere regler
- Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler. Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 1003 af 26. oktober 2009 om aerosoler.
- Rådets direktiv nr. 89/686/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler. Gennemført i arbejdsmiljølovgivningen ved bekendtgørelse nr. 1273 af 18. december 1996 om sikkerhedskrav m.v. til personlige værnemidler.

2.3.3. Afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter

Europa-Parlamentet og Rådet har udstedt afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter. Afgørelsen fastlægger de fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes ved den fremtidige udarbejdelse af en række EU-retsakter.

Afgørelsen indfører en række definitioner, generelle forpligtelser og procedurer, som kan anvendes ved udarbejdelse af retsakterne. Afgørelsen specificerer fabrikantens pligter, og er også udtryk for en kodificering af EU-domstolens praksis. Afgørelsen forventes anvendt ved ændring af de relevante direktiver i løbet af de kommende år.

3. Overvejelser

Hidtil har de EU-retsakter, der er omfattet af forslaget, været gennemført og håndhævet via arbejdsmiljølovgivningen. Det vurderes imidlertid, at arbejdsmiljølovgivningens formål om at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø ikke længere kan rumme alle de krav, der stilles og vil blive stillet i medfør af EU's produktregulering.

Disse EU-regler har et videre beskyttelsehensyn end arbejdsmiljølovens område, idet EU-reglerne udover hensynet til arbejdsmiljøet også omfatter hensynet til at beskytte mennesker generelt, husdyr, formuegoder, og, hvor det er relevant, miljøet.

EU-reglerne har ligesom arbejdsmiljøloven til formål at sikre, at produkterne er indrettet, så de er sikre at anvende, men EU-reglerne stiller krav til fabrikanter, importører og distributører, hvor arbejdsmiljølovgivningens helt overordnede formål er ved krav til arbejdsgiveren at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø for de ansatte og arbejdsgivere m.v., der er beskæftigede med arbejde på virksomhederne.

EU-reglerne om indretning m.v. af maskiner, elevatorer og personlige værnemidler m.v. kan derfor med fordel flyttes ud af arbejdsmiljøloven og over i en separat ny lov, hvor EU-reglerne for produktsikkerhed på de områder, som Arbejdstilsynet har ansvaret for at gennemføre i dansk ret, samles.

I forlængelse heraf vil der være behov for at udstede nye bekendtgørelser, der implementerer de gældende direktiver med hjemmel i den nye lov.

4. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget samles EU's harmoniseringslovgivning for produktsikkerhed på de områder, som Arbejdstilsynet har ansvaret for at gennemføre i dansk ret, i en ny lov.

Loven skal sætte rammen for implementeringen af en række EU-direktiver, der skal sikre, at visse produkter opfylder en række væsentlige indretningskrav for at kunne blive bragt i omsætning og blive gjort tilgængelige i EU. Selve implementeringen skal ske ved, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte den nærmere regulering for disse produkter. Lovforslaget skal endvidere sikre, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter kan håndhæves i Danmark.

Forslaget vedrører produkter, der er omfattet af de i afsnit 2.3.2. nævnte direktiver. Disse direktivers indhold og områder beskrives nærmere under pkt. 4.1 og de særlige bemærkninger til § 2. Lovforslaget regulerer, hvem der er forpligtede i forhold til indretning m.v. af produkterne, og hvad pligterne i hovedtræk består i. Forslaget indeholder alene krav til indretningen m.v. af de omhandlede produkter, og således ikke krav til selve anvendelsen af produkterne, som fortsat vil være reguleret i arbejdsmiljølovgivningen.

Lovforslagets formuleringer tager højde for de krav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter, herunder de varslede ændringer af de relevante direktiver. Lovforslagets formulering tager desuden højde for EU-domstolens praksis.

Da der er tale om EU-direktiver, der tilsigter harmonisering af reglerne i medlemsstaterne, kan Danmark ikke indføre nationale regler, som afviger fra EU-reglerne.

4.1 Produkter, der er omfattet af forslaget

Forslaget vedrører en række tekniske produkter samt personlige værnemidler. De i § 2, stk. 1, nr. 1 – 9 anførte direktiver omfatter følgende produkter:

- 1) Maskiner.
- 2) Materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.
- 3) Elevatorer.
- 4) Tovbaneanlæg til personbefordring.
- 5) Trykbærende udstyr.
- 6) Transportabelt trykbærende udstyr.
- 7) Simple trykbeholdere.
- 8) Aerosoler.
- 9) Personlige værnemidler.

Direktivernes nærmere indhold og områder beskrives under de særlige bemærkninger til § 2.

4.2 Hovedpunkter i forslaget

Forslagets kapitel 1 angiver lovens formål og anvendelsesområde. Formålet med loven er at beskytte mennesker samt husdyr, formuegoder og, når det er relevant, miljøet, ved at stille krav til indretningen m.v. af visse produkter. Indretningen omfatter krav til konstruktion, fremstilling, udformning, udstyr, mærkning, overensstemmelsesvurdering, brugsanvisning, afprøvning, overensstemmelseserklæring og -mærkning af visse produkter. Formålet med loven er endvidere at sikre den frie bevægelighed i Den Europæiske Union for de produkter, der er omfattede af loven.

De nærmere definitioner på de produkter, der er omfattet af forslaget, er angivet i de i § 2 nævnte direktiver. En mere præcis beskrivelse af, hvilke produkter, der er omfattet, og hvad der ligger under de forskellige produktkategorier, vil blive fastsat ved den administrative gennemførelse af de enkelte direktiver, men er overordnet beskrevet under de særlige bemærkninger til § 2.

Forslagets kapitel 2 indeholder de almindelige, overordnede krav til, hvornår et produkt anses for sikkert og dermed kan bringes i omsætning. De gældende krav til indretningen af de af forslaget omfattede produkter i lov om arbejdsmiljø er i dag reguleret i rammebestemmelser, hvorunder de nærmere krav og regler og den administrative praksis er udfoldet. Denne systematik søges videreført med dette forslag.

Kapitel 2 indeholder ligeledes en formodningsregel, hvorefter et produkt formodes at være sikkert, hvis det er forsynet med overensstemmelseserklæring og -mærkning.

Forslagets kapitel 3 angiver de almindelige pligter for de pligtsubjekter, der er omfattet af forslaget, herunder fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører.

Forslagets kapitel 4 indeholder bestemmelser om kontrolmyndighedens markedsovervågning af de i forslaget omfattede produkter. Det foreslås, at det er Arbejdstilsynet, der varetager opgaven som kontrolmyndighed efter denne lov, medmindre andet følger af anden lovgivning som følge af produktets anvendelse eller særlige placering.

Forslagets kapitel 5 indeholder bestemmelser om udpegningen af bemyndigede organer. Det foreslås, at det er Arbejdstilsynet, der udpeger bemyndigede organer.

Forslagets kapitel 6 indeholder bestemmelser om gennemførelsen af EU-retsakter. Forslaget sikrer ved en bemyndigelse til beskæftigelsesministeren, at ministeren i administrative forskrifter kan fastsætte de krav, der er nødvendige for at opfylde EU-lovgivningen. Lovforslaget fastsætter endvidere, at Arbejds miljørådet har en tilsvarende rolle efter denne lov som efter arbejdsmiljøloven. Lovforslaget giver endvidere mulighed for at gennemføre kommissionsbeslutninger vedrørende produkter omfattet af de direktiver, som lovforslaget vedrører.

Forslagets kapitel 7 indeholder administrative bestemmelser, herunder om at tilsynet og kontrollen med produkter omfattet af den foreslåede lov varetages af de myndigheder, der på baggrund af produktets funktion eller særlige placering er ansvarlig for området.

Forslagets kapitel 8 indeholder bestemmelse om, at kontrolmyndighedernes afgørelser efter denne lov ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Forslagets kapitel 9 indeholder bestemmelser om straf for overtrædelse af de i forslaget angivne lovbestemmelser. Strafbestemmelsen følger helt overordnet de gældende strafbemmelser i arbejdsmiljøloven. Det foreslås, at de principper for fastsættelse af straf og bødeniveauer m.v., der følger af arbejdsmiljølovgivningen, videreføres i forslaget.

Kapitel 10 indeholder forslag om, at loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Kapitel 11 indeholder forslag til konsekvensændringer af en række bestemmelser i arbejdsmiljøloven. I den foreslåede ændring af arbejdsmiljøloven indgår også forslag om en række mindre ordensmæssige ændringer, der ikke vedrører den foreslåede lov om indretning m.v. af visse produkter.

Kapitel 12 indeholder en territorialbestemmelse, hvorefter forslaget ikke gælder for Grønland og Færøerne.

4. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at have ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Der foreslås indført en bestemmelse, hvorefter kontrolmyndigheden kan udtage prøveeksemplarer af produkter eller bestanddele heraf uden betaling. Denne hjemmel har ubetydelige økonomiske konsekvenser, da hjemlen forventes at blive anvendt få gange. Samtidig kan kontrolmyndigheden foretage relevante og nødvendige undersøgelser af produktet på fabrikantens, importørens, distributørens m.v. regning, hvis produktet viser sig at være fejlbehæftet. Dette vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser, da der her er tale om produkter, der ikke opfylder reglerne.

Forslaget indeholder bemyndigelse til at stille en række nye krav til fabrikanten med det formål at sikre produktionsseriens fortsatte overensstemmelse. Dette indebærer blandt andet, at fabrikanten har pligt til at undersøge og registrere indkomne klager over produkterne, krav til stikprøvekontrol

m.v. Denne bemyndigelse forventes at blive aktualiseret ved de kommende ændringer af direktiverne som følge af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter. I forbindelse med, at disse direktiver skal gennemføres i dansk ret, vil der i den anledning blive foretaget økonomiske konsekvensberegninger.

Et af formålene med lovforslaget er at sikre en mere tydelig og fyldestgørende gennemførelse af de gældende EU totalharmoniseringsregler. Vedtages lovforslaget, vil det derfor være klarere for den enkelte virksomhed, herunder også for de små og nystartede virksomheder, hvilke rettigheder og pligter, der gælder på området.

Lovforslaget har været sendt til Erhvervsstyrelsen, Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer, at forslaget ikke indeholder administrative konsekvenser, og det bør derfor ikke forelægges Erhvervs- og Vækstministeriets virksomhedspanel.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU retten

Lovforslaget indeholder ændringer, som skaber hjemmel til gennemførelse i dansk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/9/EF af 20. marts 2000 om tovbaneanlæg til personbefordring, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/105/EF af 16. september 2009 om simple trykbeholdere, Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler med senere ændringer, Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler med senere ændringer. Lovforslaget skaber endvidere grundlag for at kunne håndhæve Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

De nye rammebestemmelser i forslaget skal sikre, at Danmark kan leve op til de gældende EU-krav på dette område og tager også højde for, at Danmark også fremover vil kunne gennemføre de

direktiver, der måtte blive fastsat med udgangspunkt i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Rigsadvokaten, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Advokatrådet, Danske Advokater, Arbejdsmiljørådet, Arbejdsmiljøklagenævnet, Certificerede Organers Forum, DANAK, Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Akademikernes Centralorganisation, Dansk Arbejdsgiverforening, Landbrug og Fødevarer, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lederne, KL, Danske Regioner, Business Danmark, Danmarks Frie Fagforening, Den Kooperativt Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, Frie Funktionærer, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Producentforeningen, Energi og Olieforum samt Aerosol Industriens Brancheforening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
De økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
De administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Kun ubetydelige økonomiske konsekvenser
De administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
De administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
De miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ændringer, som skaber hjemmel til gennemførelse i dansk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/9/EF af 20. marts 2000 om tovbaneanlæg til personbefordring, Europa-Parlamentets og	

	<p>Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/105/EF af 16. september 2009 om simple trykbeholdere, Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler med senere ændringer, Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler med senere ændringer og og skaber grundlag for at kunne håndhæve Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.</p> <p>De nye rammebestemmelser i forslaget skal sikre, at Danmark kan leve op til de gældende EU-krav på dette område, og tager også højde for, at Danmark også fremover vil kunne gennemføre direktiver, der måtte blive fastsat med udgangspunkt i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.</p>
--	---

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Formålet med loven er at beskytte mennesker samt husdyr, formuegoder og, når det er relevant, miljøet ved at stille krav til indretningen m.v. af visse produkter. Formålet med loven er endvidere at sikre den frie bevægelighed i Den Europæiske Union for de produkter, der er omfattet af loven.

Lovforslaget samler EU-reglerne for produktsikkerhed på de områder, som Arbejdstilsynet har ansvaret for at gennemføre i dansk ret. Disse EU-regler er alle reguleret i såkaldte totalharmoniseringsdirektiver. Det betyder, at direktiverne ikke kan fraviges ved implementeringen i national ret. Disse direktiver stiller krav til indretningen m.v. af produkter, så de kan anvendes sikkert. Direktiverne omfatter en række krav, herunder både krav til konstruktion, fremstilling, udformning, udstyr, mærkning, overensstemmelsesvurdering, brugsanvisning m.v., afprøvning, overensstemmelseserklæring og -mærkning af visse produkter, men også krav om fabrikantens eller importørens mærkning med eget navn osv.

Med dette lovforslag foreslås det at adskille reguleringen af produkters indretning m.v. fra reguleringen af produkternes anvendelse, så det er tydeligt, at der er tale om forskellige beskyttelseshensyn.

Reguleringen af produkters anvendelse findes fortsat i arbejdsmiljøloven. Dette skyldes, at arbejdsmiljøloven primært retter sig mod arbejdsgivere, mens målgruppen i dette lovforslag er fabrikanter, importører, distributører m.v. af produkter. Endvidere skal arbejdsmiljøloven fortsat regulere indretningen m.v. af de produkter, der ikke er omfattet af totalharmoniseringsdirektiverne, fx stiger, stilladser, gamle elevatorer og maskiner fra før direktivernes ikrafttræden.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.

Til § 2

Lovens anvendelsesområde er afgrænset i forslaget § 2 via en henvisning til de EU-direktiver, hvor de omhandlede produkter er reguleret. Disse produkter er maskiner, materiel til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære, elevatorer, tovbaneanlæg til personbefordring, trykbærende udstyr, simple trykbeholdere, transportabelt trykbærende udstyr, aerosoler og personlige værnemidler.

Produkterne har det til fælles, at de alle er reguleret i EU-totalharmoniseringsdirektiver. Det betyder, at direktiverne ikke kan fraviges ved gennemførelsen i national ret. Disse direktiver stiller krav til indretningen m.v. af produkter, så de kan anvendes sikkert. Hvis et produkt lever op til kravene i direktivet, kan det bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet i alle medlemsstater.

Direktivernes krav om indretning m.v. omfatter en række krav, herunder både krav til konstruktion og fremstilling, men også bl.a. krav om fabrikantens eller importørens mærkning med eget navn, og krav til overensstemmelsesvurdering og -mærkning m.v.

De i § 2 nævnte direktiver har endvidere det til fælles, at Arbejdstilsynet er anmeldt til Europa-Kommissionen som kompetent myndighed. Det vil sige, at Arbejdstilsynet er den myndighed, som

Europa-Kommissionen kan henvende sig til, herunder i forhold til spørgsmål om gennemførelsen af EU-totalharmoniseringsdirektiverne. Der kan være flere kompetente myndigheder på det samme direktiv. Den nærmere afgrænsning af, hvilken myndighed, der regulerer og håndhæver de enkelte direktivområder fastsættes efter forhandling mellem de relevante ministre.

Eksempelvis er både Energistyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen og Arbejdstilsynet kompetente myndigheder i forhold til direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære med den fordeling, at Energistyrelsen regulerer materiel og sikringssystemer på offshoreanlæg, Sikkerhedsstyrelsen regulerer elektrisk materiel og sikringssystemer, og Arbejdstilsynet regulerer ikke-elektrisk materiel og sikringssystemer.

Energistyrelsen er kompetent myndighed i forhold til alle produkter, som er placeret eller anvendes på offshoreanlæg.

Til stk. 1, nr. 1

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) finder anvendelse på produkter som maskiner, udskifteligt udstyr, sikkerhedskomponenter, hejse- og løftetilbehør, kæder, tove og stropper, aftagelige mekaniske kraftoverføringsaksler og delmaskiner.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 2

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF af 23. marts 1994 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære finder anvendelse på materiel og sikringssystemer bestemt til anvendelse i eksplosiv atmosfære, samt visse sikkerheds- kontrol og reguleringsanordninger dertil.

Som eksempel kan nævnes maskiner, gearkasser o.l. til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære samt eksplosionsaflastninger til støvfiltre o.l.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 3

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer finder anvendelse på elevatorer, der permanent betjener bygninger og anlæg. Det finder ligeledes anvendelse på de sikkerhedskomponenter, der anvendes i de pågældende elevatorer.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 4

Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2000/9/EF om tovbaneanlæg til personbefordring finder anvendelse på anlæg, der består af flere komponenter, og som konstrueres, opføres og monteres

med henblik på personbefordring. Som eksempler kan nævnes skinnebundne tovbaner, svævebaner og slæbelifte, fx skilifte.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 5

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/23/EF af 29. maj 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om trykbærende udstyr omfatter produkter som beholdere, rørsystemer, sikkerhedstilbehør og trykbærende tilbehør. Trykbærende udstyr omfatter ligeledes eventuelle elementer, der er fastgjort til trykbærende dele, såsom flanger, studse, koblinger, understøtninger, løftekroge mv.

Som eksempler på produkter kan nævnes dampkedler (industrikedler til fremstilling af damp til opvarmning og/eller procesdamp) og kraftværkskedler.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 6

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/35/EU af 16. juni 2010 om transportabelt trykbærende udstyr og om ophævelse af Rådets direktiv 76/767/EØF, 84/525/EØF, 84/526/EØF, 84/527/EØF og 1999/36/EF finder anvendelse på produkter som trykbeholdere og dertil hørende ventiler og eventuelt andet tilbehør, tanke, batterikøretøjer og multielement gascontainere (MEGC's) og dertil hørende ventiler og eventuelt andet tilbehør. Direktivet omfatter tillige gaspatroner.

Som eksempler på transportabelt trykbærende udstyr kan nævnes almindelige gasflasker og acetylenflasker til brug for svejsning.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 7

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/105/EF af 16. september 2009 om simple trykbeholdere finder anvendelse på seriefremstillede simple trykbeholdere. Det er svejsede beholdere, der udsættes for et indre overtryk, der er højere end 0,5 bar, og som er bestemt til at indeholde luft eller kvælstof, men ikke bestemt til at udsættes for fyring. Som eksempler kan nævnes trykluftbeholdere, der indgår i kompressor anlæg til brug for fx sprøjtemaling, pneumatisk håndværktøj o.l. med maksimalt tryk 30 bar, og seriefremstillede trykbeholdere bestemt til at indeholde kvælstof til forskellige formål med maksimalt tryk 30 bar.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 8

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler omfatter produkter som engangsbeholdere af metal, glas

eller kunststof indeholdende en sammentrykket, fordråbet eller en under tryk opløst luftart med eller uden en væske, pasta eller pulver, og som er forsynet med en anordning, som muliggør udtømning af indholdet i form af faste eller flydende partikler som tåge eller i form af skum, pasta eller pulver eller i væsketilstand. Som eksempler på produkter kan nævnes engangsaerosolbeholdere (ikke-genopfyldelige), fx hårlak, lighter gas, spraymaling, smøremidler eller deodoranter.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Til stk. 1, nr. 9

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 89/686/EØF om personlige værnemidler finder anvendelse på produkter, som er bestemt til at bæres eller anvendes af en person med henblik på at beskytte denne mod en eller flere risici, der kan true vedkommendes sundhed og sikkerhed, fx hjelme, sikkerhedssko og øjenværn.

Den nærmere afgrænsning af, hvad der er omfattet af direktivet, fremgår af direktivet. Direktivet vil blive implementeret i en bekendtgørelse, som bliver udstedt i medfør af den foreslåede lov.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

Til § 3

Et produkt kan være omfattet af flere EU-retsakter på samme tid. Der kan i anden lovgivning være fastsat regler, som indebærer særlige krav til indretningen af de produkter, der er omfattet af de i § 2 nævnte direktiver.

Det foreslås derfor, at det fastsættes i § 3, at denne lov ikke finder anvendelse, når der i anden lovgivning er fastsat regler, som gennemfører EU-retsakter, der har til formål at regulere indretning m.v. af en produkttype. Der er tale om, at den mere specifikke regulering finder anvendelse frem for en mere generel regulering.

Som eksempel kan nævnes legetøjsdirektivet, som finder anvendelse forud for maskindirektivet. Således gælder maskindirektivet ikke for maskiner, der falder ind under legetøjsdirektivet.

Til § 4

Det foreslås, at det fastsættes i § 4, at hvis der er en nærmere bestemt risiko eller fare ved et produkt omfattet af forslaget, som der er fastsat særlige regler for i en anden lovgivning til gennemførelse af EU-retsakter, finder reglerne i forslaget kun anvendelse i det omfang, krav til indretningen m.v. af produktet efter forslaget ikke er reguleret i den særlige lovgivning.

Forslaget finder således fx ikke anvendelse på den del af produktet, som udgør en særlig risiko eller en særlig fare og som er reguleret i en anden del af lovgivningen, der gennemfører andre EU-retsakter. Det kan fx være en maskine, som indeholder et gasapparat. Gasapparatet udgør en særlig fare eller risiko ved maskinen. Gasapparatdirektivet går her forud for maskindirektivet for så vidt angår gasapparater indbygget i en maskine, mens resten af maskinen stadig skal leve op til kravene i denne lov og regler udstedt i medfør af denne lov.

Det er kontrolmyndighedernes ansvar at koordinere markedsovervågningen, når flere direktiver er involveret.

Til § 5

Den foreslåede § 5 indeholder de almindelige, overordnede krav til, hvornår et produkt kan anses for sikkert og kan bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet.

Kravene til et produkt finder kun anvendelse, hvis produktet er bragt i omsætning eller er gjort tilgængeligt på markedet.

Ved begrebet ”bringe i omsætning” forstås, at et produkt første gang gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked ved at blive stillet til rådighed for distribution, forbrug eller anvendelse.

Det er fabrikanten eller importøren, som bringer et produkt i omsætning.

Et produkt, der importeres fra et land uden for Fællesskabets marked til eget brug, betragtes også som bragt i omsætning.

Ved begrebet ”gøre tilgængelig på markedet” forstås enhver tilrådighedsstillelse af produktet med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse inden for Fællesskabets marked som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag. Det er distributøren, som gør produktet tilgængeligt på markedet.

Kravene i § 5, stk. 1 gælder også, hvor en fysisk eller juridisk person tager et produkt i brug, som er fremstillet til eget brug (§ 5, stk. 2).

De nærmere krav til det enkelte produkt vil blive fastsat administrativt, jf. forslaget § 5, stk. 3. Disse krav fremgår af de totalharmoniseringsdirektiver, som fremgår af lovforslagets § 2, og som vil blive nærmere udmøntet i bekendtgørelser, som udstedes i medfør af den foreslåede lov. Kravene til produkterne tager sigte på at tilvejebringe og sikre et højt beskyttelsesniveau. Kravene vil enten være knyttet til bestemte risici i forbindelse med produktet (fx fysisk og mekanisk modstandsdygtighed, antændelighed, elektriske egenskaber, nøjagtighed) eller til produktets brugsegenskaber (fx bestemmelser vedrørende materialer, konstruktion, opbygning, fremstillingsproces og instrukser opstillet af fabrikanten).

Til § 6

I § 6 foreslås indført en bestemmelse, hvorefter et produkt formodes at være sikkert, hvis det er forsynet med relevant overensstemmelsesmærkning og er ledsaget af en overensstemmelseserklæring, hvis der stilles krav om dette. Denne formodning gælder for alle de direktiver, der er nævnt i lovforslagets § 2.

Overensstemmelsesmærkningen og -erklæringen angiver, at alle pligter, som påhviler fabrikanten, er opfyldt.

Når overensstemmelsesmærkningen er anbragt på et produkt, og overensstemmelseserklæringen er vedlagt, angiver det, at den fysiske eller juridiske person, der har anbragt mærket, har sikret sig, at

produktet opfylder alle relevante regler, og at det er blevet underkastet de relevante procedurer for overensstemmelsesvurdering. Når et produkt har været igennem denne proces og er forsynet med overensstemmelsesmærkning, formodes produktet at opfylde alle bestemmelser i de relevante regler, hvor mærkningen er beskrevet.

Kravet om overensstemmelseserklæring gælder ikke aerosolbeholdere, som omfattet af direktiv 75/324/EØF af 20. maj 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler, jf. § 2, nr. 8.

Hvis et produkt er omfattet af andre direktiver, der vedrører andre aspekter som ligeledes foreskriver anbringelsen af overensstemmelsesmærkning, angiver mærkningen, at produktet også opfylder bestemmelserne i disse andre direktiver.

Kontrolmyndighederne må ikke indføre begrænsninger i salg og ibrugtagning af produkter, som er forsynet med overensstemmelsesmærkning, medmindre sådanne foranstaltninger kan begrundes med produktets manglende opfyldelse af de relevante krav.

I stk. 2 foreslås det at fastsætte, at der er formodning for, at et produkt er sikkert, hvis det er fremstillet i overensstemmelse med de for produktet relevante harmoniserede standarder, hvis referencer er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende. Det betyder, at hvis en fabrikant har fulgt en eller flere harmoniserede standarder ved konstruktionen af et produkt, er der automatisk en formodning for, at produktet er sikkert.

En harmoniseret standard er en teknisk specifikation. De harmoniserede standarder er europæiske standarder, der vedtages af de europæiske standardiseringsorganisationer, og som udarbejdes på basis af et mandat, som Europa-Kommissionen har udstedt efter samråd med medlemsstaterne og i overensstemmelse med de generelle retningslinjer, der er aftalt mellem Europa-Kommissionen og de europæiske standardiseringsorganisationer.

Anvendelsen af harmoniserede standarder er frivillig. Fabrikanten kan vælge, om han vil følge en harmoniseret standard eller ej. Hvis fabrikanten vælger ikke at følge en harmoniseret standard, eller hvis der ikke findes en standard for det pågældende produkt, skal fabrikanten opfylde kravene i direktiverne på anden vis.

Til § 7

I § 7 foreslås indført en bestemmelse, som tydeliggør de pligter, der påhviler fabrikanten. Fabrikanten skal sikre, at fabrikanten kun bringer sikre produkter i omsætning i Fællesskabet. Det vil sige, at produktet er konstrueret og fremstillet, så det opfylder de krav, som er fastsat i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven.

En fabrikant er den fysiske eller juridiske person, som er ansvarlig for konstruktion og fremstilling af et produkt med henblik på at bringe produktet i omsætning i Fællesskabet.

Den nærmere afgrænsning af begrebet fabrikant fastsættes administrativt i relation til de enkelte produktområder.

Det følger af stk. 2, at fabrikanten bærer det fulde og det endelige ansvar for, at produktet er i overensstemmelse med de relevante regler, uanset om den pågældende har konstrueret og fremstillet produktet selv eller anses for at være fabrikanten, fordi produktet bringes i omsætning i vedkommendes navn. Fabrikanten kan lade produktet konstruere, fremstille, samle, emballere, behandle eller mærke af andre med henblik på, at det skal bringes i omsætning i Fællesskabet i fabrikantens eget navn.

De nærmere krav til indretningen m.v. af produktet vil blive fastsat administrativt i overensstemmelse med de totalharmoniseringsdirektiver, der er nævnt i forslaget § 2.

Det er ikke et krav, at fabrikanten er etableret i Fællesskabet. Således har fabrikanten det samme ansvar, hvad enten vedkommende er etableret uden for eller i Fællesskabet, så snart fabrikanten bringer et produkt i omsætning i Fællesskabet.

Et produkt, som er fremstillet til eget brug, betragtes som bragt i omsætning, når det tages i brug. Den, som på denne måde bringer et produkt i omsætning, betragtes som fabrikant.

Den, der ombygger et produkt væsentligt, efter at det er taget i brug, kan i visse tilfælde også blive betragtet som fabrikant, da produktet i visse tilfælde vil kunne sidestilles med et nyt produkt. Der skal derfor foretages en ny overensstemmelsesvurdering og udarbejdes en ny overensstemmelsesmærkning og -erklæring for produktet.

Et produkt, der har undergået større ændringer, der tager sigte på at ændre dets oprindelige brugsegenskaber, formål eller type, efter at det er taget i brug, vil kunne betragtes som et nyt produkt.

I stk. 3, nr. 1, bemyndiges beskæftigelsesministeren til at udstede administrative regler om, at kravene til overensstemmelseserklæring eller inkorporeringserklæring, samt om at fabrikanten skal udarbejde en sådan.

I stk. 3, nr. 2, bemyndiges beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om, at produkterne skal forsynes med overensstemmelsesmærkning.

Fabrikanten skal sikre, at produktet opfylder de relevante krav, og at en passende overensstemmelsesvurdering er gennemført med henblik på anbringelse af overensstemmelsesmærkningen.

Overensstemmelsesmærkningen og -erklæringen angiver, at produktet er i overensstemmelse med de relevante krav. Overensstemmelsesmærkningen og -erklæringen udarbejdes på baggrund af overensstemmelsesvurderingen.

Overensstemmelsesvurderingens indhold afhænger af kravene til det enkelte produkt. Disse vil blive fastsat administrativt. Afhængig af hvilket produkt, der er tale om, kan det være pålagt fabrikanten at stille sit produkt til rådighed for en tredjepart (normalt et bemyndiget organ) med henblik på fx afprøvning, typegodkendelse, certificering eller med henblik på at få fabrikantens kvalitetssystem godkendt af et bemyndiget organ.

Overensstemmelseserklæringen indeholder relevante oplysninger om bl.a. fabrikanten, dennes repræsentant, evt. bemyndigede organ, henvisning til harmoniserede standarder, som er anvendt m.v., samt en beskrivelse og identifikation af produktet. Endvidere skal de direktiver, som produktet erklæres at være i overensstemmelse med, angives. Overensstemmelseserklæringen skal udfærdiges på dansk, eller oversættes dertil.

Når overensstemmelsesmærkningen er anbragt på et produkt, viser det, at den fysiske eller juridiske person, der har anbragt eller ladet mærket anbringe, har sikret sig, at produktet opfylder alle relevante regler, og at det er blevet underkastet de relevante procedurer for overensstemmelsesvurdering. Når et produkt har været igennem denne proces og er forsynet med overensstemmelsesmærkning, formodes produktet at opfylde alle bestemmelser i de relevante direktiver, hvor mærkningen er beskrevet, jf. forslaget § 6.

Produkterne kan mærkes på følgende måder:

- Følgende produkter skal CE-mærkes: Maskiner, elevatorer, trykbærende udstyr, simple trykbeholdere, personlige værnemidler og tekniske hjælpemidler til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære.

Principperne for CE-mærkning er reguleret nærmere i de enkelte direktiver og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter artikel 30.

- Transportabelt trykbærende udstyr skal pi-mærkes (π), jf. direktiv 2010/35/EU om transportabelt trykbærende udstyr.
- Aerosolbeholdere mærkes i dag med et "spejlvendt epsilon" ("3"), jf. direktiv 75/324/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aerosoler.

I forhold til den situation, hvor et produkt uretmæssigt er påført CE-mærkning, gælder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008 af 9. juli 2008 artikel 30, stk. 2 og 5.

Derudover foreslås det i stk. 3, nr. 2 og 3, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om fabrikantens pligt til at mærke sine produkter, herunder forsyne produkterne med et type-, parti- eller serienummer, udarbejde brugsanvisning og sikkerhedsinformation samt, at fabrikantens navn og adresse er påført produktet, eller hvis dette på grund af produktets størrelse eller art ikke er muligt, at de krævede oplysninger fremgår af emballagen eller af et dokument, der ledsager produktet. Formålet er at sikre, at produkterne kan identificeres.

I stk. 3, nr. 4, foreslås, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at fabrikanten skal udarbejde brugsanvisning og sikkerhedsinformation.

Det foreslås i stk. 3, nr. 5, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at fabrikanten har pligt til at opbevare dokumentation, fx den tekniske dokumentation og overensstemmelseserklæringen i et vist tidsrum efter, at produktet er blevet bragt i omsætning.

Det foreslås i stk. 3, nr. 6, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til, at der desuden fastsættes nærmere regler om procedurer til sikring af produktseriers fortsatte overensstemmelse, fx nærmere bestemte kvalitetssikringssystemer. Derudover omfatter dette blandt andet krav om stikprøvekontrol af produkter, krav til registrering af klager over produkter, der ikke opfylder kravene, og pligt til at sikre, at et produkt kan findes fx ved hjælp af lister over hvem produktet er solgt til.

I stk. 3, nr. 7, foreslås indført en bestemmelse, som bemyndiger beskæftigelsesministeren til at indføre en pligt for fabrikanten til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger, hvis et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Fabrikanten har som udgangspunkt pligt til selv at foretage de fornødne foranstaltninger i forhold til produkter, som vedkommende har bragt i omsætning, før kontrolmyndigheden meddeler påbud eller forbud i medfør af bestemmelsen i § 18. Fabrikanten skal overveje, hvilken foranstaltning der er relevant, og om den foranstaltning, vedkommende ønsker at anvende, er proportional med det, man tilsigter at opnå. Foranstaltningen kan fx være afhjælpning, men det kan også være tilbagetrækning eller tilbagekaldelse. Tilbagekaldelse er sidste udvej, når andre forholdsregler ikke er tilstrækkelige til at forebygge risici. Ved tilbagekaldelse forstås enhver foranstaltning, der har til formål at returnere et produkt, som allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren. Fabrikanten vil ikke være forpligtet til straks at iværksætte tilbagekaldelse af et produkt, hvis de risici, produktet frembyder, kan forebygges på anden vis.

I fabrikantens vurdering bør inddrages produktets egenskaber og forventede levetid og den konkrete risiko, produktet frembyder.

Der foreslås endelig indført en bemyndigelsesbestemmelse i stk. 3, nr. 8, om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at fabrikanten skal orientere kontrolmyndigheden, hvis et produkt udgør en risiko. Oplysningerne skal blandt andet gøre det muligt præcist at identificere det pågældende produkt eller produktparti, og skal til det formål indeholde en beskrivelse af den risiko, som produktet frembyder, samt oplysninger, der kan være nyttige for at finde frem til produktet.

I de kommende år forventes der løbende at blive indført supplerende pligter til fabrikanten, fx pligten til at opbevare dokumentation, og til at fastlægge procedurer til sikring af produktseriers fortsatte overensstemmelse, når direktiverne bliver ændret i forhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter og om ophævelse af afgørelse 93/465/EØF.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.

Til § 8

I § 8 foreslås indført en bestemmelse om den bemyndigede repræsentants pligter. Fabrikanten kan udpege en fysisk eller juridisk person til at handle i sit sted som repræsentant.

En bemyndiget repræsentant er en fysisk eller juridisk person, som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra fabrikanten til at handle på dennes vegne. Repræsentanten skal være etableret i Fællesskabet. Repræsentanten udpeges af fabrikanten.

Fabrikanten kan være etableret i Fællesskabet eller andetsteds. I begge tilfælde kan fabrikanten udpege en bemyndiget repræsentant, som handler i fabrikantens sted i forbindelse med udførelsen af visse opgaver, som er påkrævet i henhold til de relevante regler.

En fabrikant, som er etableret uden for Fællesskabet, er ikke forpligtet til at have en bemyndiget repræsentant.

Den bemyndigede repræsentant skal imidlertid være etableret i Fællesskabet for at kunne handle på vegne af fabrikanten.

Fabrikanten bærer normalt ansvaret for handlinger, som repræsentanten har foretaget i fabrikantens sted.

Overdragelsen af opgaver fra fabrikanten til repræsentanten skal være udtrykkelig og ske skriftligt, navnlig for at definere indholdet af opgaverne og afgrænsningen af repræsentantens beføjelser.

Repræsentanten kan fx udpeges med henblik på at sikre og erklære, at produktet opfylder kravene, påføre produktet overensstemmelsesmærkningen, udfærdige og undertegne overensstemmelseserklæringen eller stille erklæringen og den tekniske dokumentation til rådighed for kontrolmyndigheden.

I stk. 2 bemyndiges beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler om repræsentantens pligter, samt om hvordan udpegning skal ske. Som eksempler på opgaver, som kan overlades til repræsentanten, kan nævnes, at sikre og erklære at produktet opfylder kravene, at det tekniske dossier er til rådighed, at levere brugsanvisninger eller at udføre den relevante overensstemmelsesvurderingsprocedure.

Til § 9

I § 9 foreslås indført en bestemmelse om importørens pligter. En importør er enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, og som bringer et produkt fra et land uden for Fællesskabet i omsætning på Fællesskabets marked.

Importøren behøver hverken en fuldmagt fra fabrikanten eller et privilegeret tilhørsforhold til denne i lighed med den bemyndigede repræsentant. Importøren skal imidlertid sikre sig, at der kan etableres kontakt med fabrikanten.

Den nærmere afgrænsning af begrebet importør fastsættes administrativt i relation til de enkelte produktområder.

I stk. 2 foreslås det, at det fastsættes, at importøren, før han bringer produkter i omsætning, sikrer, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser.

Overordnet skal importøren sikre, at det produkt, som fabrikanten har fremstillet og som importøren bringer i omsætning, er sikkert og konstrueret i overensstemmelse med kravene i lovgivningen. Importøren skal sikre sig, at produktet er ledsaget af den nødvendige dokumentation.

Overensstemmelseserklæringen skal udføres på landets officielle sprog, dvs. dansk. Teknisk dokumentation skal foreligge på et fællesskabssprog.

Importøren skal selv sikre, at produktet opfylder de krav, der ifølge loven påhviler fabrikanten, herunder at den korrekte procedure for overensstemmelsesvurdering for produktet er blevet foretaget. Dette er fx tilfældet, hvis en importør har til hensigt at bringe et produkt i omsætning fra en fabrikant uden for Fællesskabet, og denne fabrikant ikke har iagttaget de relevante krav i harmoniseringslovgivningen og herunder ikke har overensstemmelsesmærket produktet. Det samme gælder, hvis en importør importerer produkter til eget brug, som ikke opfylder kravene i harmoniseringslovgivningen.

I stk. 3 foreslås indført en bestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler, som beskriver importørens pligter.

I stk. 3, nr. 1 og 2, foreslås det, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om importørens pligt til at sikre, at der medfølger brugsanvisning og sikkerhedsinformation på dansk samt, at fabrikantens navn og adresse er påført produktet.

Det foreslås desuden i stk. 3, nr. 3, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at importøren har pligt til at opbevare dokumentation, fx kopi af overensstemmelseserklæringen i et vist tidsrum.

I stk. 3, nr. 4 og 5, foreslås det, at der kan fastsættes nærmere administrative regler om, hvordan importøren skal følge produkterne, så der altid er sikre produkter på markedet. Det kan være i form af, at importøren skal foretage stikprøvekontrol af produkter, undersøgelser og registrering af klager over produkter, der ikke opfylder kravene og produkttilbagekaldelser, orientering af forsyningskæden. Endvidere foreslås det, at der kan fastsættes regler for importørens pligter for at sikre opbevarings- og transportbetingelserne for produkter, som vedkommende har ansvaret for.

Disse pligter vil løbende blive indført administrativt i takt med, at totalharmoniseringsdirektiverne ændres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 768/2008/EF af 9. juli 2008 om fælles rammer for markedsføring af produkter.

I stk. 3, nr. 6, foreslås indført en bestemmelse, som bemyndiger beskæftigelsesministeren til at indføre en pligt for importøren til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger, hvis et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Importøren har som udgangspunkt pligt til selv at foretage de fornødne foranstaltninger i forhold til produkter, som vedkommende har bragt i omsætning, før kontrolmyndigheden meddeler påbud eller forbud i medfør af bestemmelsen i § 18. Importøren skal overveje, hvilken foranstaltning der er relevant, og om den foranstaltning, som vedkommende ønsker at anvende, er proportional med det, man tilsigter at opnå. Foranstaltningen kan fx være afhjælpning, men det kan også være tilbagetrækning eller tilbagekaldelse. Tilbagekaldelse er sidste udvej, når andre forholdsregler ikke er tilstrækkelige til at forebygge risici. Ved tilbagekaldelse forstås enhver foranstaltning, der har til formål at returnere et produkt, som allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren. Importøren vil ikke være forpligtet til straks at iværksætte tilbagekaldelse af et produkt, hvis de risici, produktet frembyder, kan forebygges på anden vis.

I importørens vurdering bør inddrages produktets egenskaber og forventede levetid og den konkrete risiko, produktet frembyder.

Videre foreslås indført en bemyndigelsesbestemmelse i stk. 3, nr. 7, om, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at importøren skal orientere kontrolmyndigheden, hvis et produkt udgør en risiko.

Oplysningerne skal blandt andet gøre det muligt præcist at identificere det pågældende produkt eller produktparti og skal til det formål indeholde en beskrivelse af den risiko, som produktet frembyder, samt oplysninger, der kan være nødvendige, hvis et produkt skal findes, fx ved hjælp af lister over hvem produktet er solgt til.

Til § 10

I § 10 foreslås indført en bestemmelse om distributørens pligter.

En distributør er enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, bortset fra fabrikanten eller importøren, som gør et produkt tilgængeligt på markedet. Den nærmere afgrænsning af begrebet distributør fastsættes administrativt i relation til de enkelte produktområder.

Distributøren skal handle med fornøden omhu og bør have et grundlæggende kendskab til kravene i de relevante forskrifter. Distributøren bør fx vide, hvilke produkter der skal være udstyret med overensstemmelsesmærkning, hvilke oplysninger (fx overensstemmelseserklæring), der skal ledsage produktet, hvilke sproglige krav der er til brugsanvisninger eller andre ledsagedokumenter, og hvad der er en klar indikation af, at produktet ikke opfylder bestemmelserne i de relevante regler.

I stk. 2 foreslås det, at det fastsættes, at distributøren, før han gør et produkt tilgængeligt på markedet, kontrollerer, at fabrikanten og importøren har opfyldt deres forpligtelser.

Distributøren skal være i stand til at identificere fabrikanten, dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller importøren. Oplysningerne skal blandt andet gøre det muligt præcist at identificere det pågældende produkt eller produktparti, og skal til det formål indeholde en beskrivelse af den risiko, som produktet frembyder, samt oplysninger der kan være nyttige, hvis et produkt skal findes fx ved hjælp af lister over hvem produktet er solgt til.

I stk. 3 foreslås indført en bestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren fastsætter regler om distributørens pligter, herunder hvis distributøren har gjort et produkt, som ikke er i overensstemmelse med lovgivningen, tilgængelig på markedet.

Det foreslås i stk. 3, nr. 1 og 2, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at distributøren skal kontrollere, at produktet er forsynet med den relevante overensstemmelsesmærkning og er ledsaget af den relevante dokumentation samt brugsanvisning. Overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation skal være på landets officielle sprog, dvs. dansk.

Efter den foreslåede stk. 3, nr. 3, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om distributørens pligter til at sikre, at opbevarings- og transportbetingelserne for produkter, som distributøren har ansvaret for, ikke bringer produkternes overensstemmelse med denne lov og regler, som er udstedt i medfør heraf, i fare. Distributionsforholdene (fx transport eller oplagring) kan have indflydelse på den fortsatte opfyldelse af det relevante direktivs bestemmelser. Derfor skal distributøren træffe de

nødvendige foranstaltninger med henblik på at beskytte produktet for at sikre, at produktet fortsat opfylder de væsentlige krav.

Desuden foreslås det i stk. 3, nr. 4, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om distributørens forpligtelser til at sikre, at der træffes nødvendige foranstaltninger, hvis et produkt ikke er i overensstemmelse med reglerne. Distributøren har som udgangspunkt pligt til selv at foretage de fornødne foranstaltninger i forhold produkter, som vedkommende har gjort tilgængelige på markedet, før kontrolmyndigheden meddeler påbud eller forbud i medfør af bestemmelsen i § 18. Distributøren skal overveje, hvilken foranstaltning der er relevant, og om den foranstaltning, vedkommende ønsker at anvende, er proportional med det, man tilsigter at opnå. Foranstaltningen kan fx være tilbagetrækning eller tilbagekaldelse.

I distributørens vurdering bør inddrages produktets egenskaber og forventede levetid og den konkrete risiko, produktet frembyder.

Foranstaltningerne kan træffes af distributøren på egen foranledning, på anmodning fra fabrikanten, importøren eller kontrolmyndighederne eller på baggrund af et udstedt påbud eller forbud i medfør af forslagens § 18.

Distributøren skal overveje, om den foranstaltning, vedkommende ønsker at anvende, er proportional med det, man tilsigter at opnå. Tilbagekaldelse er således sidste udvej, når andre forholdsregler ikke er tilstrækkelige til at forebygge risici. I denne vurdering inddrages produktets egenskaber og forventede levetid og den konkrete risiko, produktet frembyder. Distributøren vil ikke være forpligtet til straks at iværksætte tilbagekaldelse af et produkt, hvis de risici, produktet frembyder, kan forebygges på anden vis.

Efter stk. 3, nr. 5, kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om, at distributøren skal orientere kontrolmyndigheden, hvis et produkt udgør en risiko.

Til § 11

I § 11 foreslås indført en bestemmelse, som præciserer, at en importør eller distributør anses for at være fabrikant og derfor underlagt de samme pligter som fabrikanten, når importøren eller distributøren markedsfører et produkt under sit navn eller varemærke, eller hvis den pågældende ændrer et produkt, der allerede er markedsført, på en sådan måde, at det kan berøre overholdelsen af de gældende krav.

Til § 12

I de direktiver, som lovforslaget omfatter, jf. § 2, optræder der andre forpligtede end fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører, som har pligter svarende til de i §§ 7-11 nævnte. Som eksempel kan nævnes "elevatorinstallatøren" i direktiv om elevatorer, som i vidt omfang har de pligter, som fabrikanten har efter fx maskindirektivet. Derudover kan nævnes en "byggherre", som er et pligtsubjekt i direktivet om tovbaneanlæg til personbefordring. "Den, der er ansvarlig for, at aerosolerne bringes i handelen" er det centrale pligtsubjekt i direktivet om aerosoler. Tilsvarende er "ejer" og "bruger" pligtsubjekter i direktivet om transportabelt trykbærende udstyr blandt andet i relation til at sikre løbende eftersyn.

Der foreslås derfor en bestemmelse, hvor det tydeliggøres, at pligterne ifølge denne lov kan påhvile andre end de i §§ 7-11 nævnte forpligtede.

I stk. 2 foreslås indført en bestemmelse, som giver beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om øvrige forpligtede efter direktiverne nævnt i lovforslagets § 2. De pligter, som andre end fabrikanter, bemyndigede repræsentanter, importører og distributører har, vil blive udmøntet med hjemmel i denne bemyndigelsesbestemmelse. Dermed sikres det, at også direktiver med andre pligtsubjekter, end de, der fremgår af §§ 7-10, kan implementeres fuldt ud.

Til § 13

I § 13 foreslås indført en bestemmelse, som beskriver kontrolmyndighedens forpligtelser. Kontrolmyndigheden overvåger og fører kontrol med, at produkter omfattet af lovforslaget kun bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet, hvis de er konstrueret og fremstillet i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i lovforslaget (eller regler udstedt i medfør af loven).

Bestemmelsen handler om den markedsovervågning, som medlemsstaten efter Europa-Parlamentets og Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter skal gennemføre for at kontrollere, om de produkter, der findes på markedet, overholder de gældende EU-regler. Markedsovervågningen skal både sikre, at forbrugernes, arbejdstagernes og andre brugeres interesser beskyttes, men også sikre virksomhederne imod illoyal konkurrence, da alle i EU skal opfylde samme krav. Endvidere skal markedsovervågningen sikre, at produkter til skade for sikkerhed og sundhed lovliggøres, trækkes tilbage, forbydes eller kun gøres tilgængelige på markedet i begrænset omfang, og at offentligheden, Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater informeres herom.

Bestemmelsen viderefører den forpligtelse, som Arbejdstilsynet har som kontrolmyndighed på området, og bestemmelsen tydeliggør, hvad markedsovervågningen består i, herunder at der er krav til markedsovervågningen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008.

Kontrolbestemmelserne vil kun kunne anvendes i forhold til indgreb over for produkter, der befinder sig på det danske marked. Ved udførelse af kontrolvirksomhed, herunder når der træffes afgørelse om påbud eller forbud m.v., finder de almindelige forvaltningsretlige regler anvendelse.

Kontrolmyndigheden kan kontrollere, at produkterne hverken har formelle eller materielle mangler.

De formelle mangler ved et produkt kan fx være, at overensstemmelsesmærkningen er anbragt i strid med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008, eller at betingelserne for at anbringe overensstemmelsesmærkningen ikke er opfyldt. Formelle mangler kan også være, at der ikke er udarbejdet en overensstemmelseserklæring, at overensstemmelseserklæringen ikke er udarbejdet korrekt, at den tekniske dokumentation enten ikke er til rådighed eller ikke er fuldstændig, eller at der mangler sikkerhedsinformation eller brugsanvisning.

Ved materielle mangler forstås mangler i forbindelse med indretningen af produktet, herunder kravene til afprøvning m.v. Kravene til indretning af produkterne vil fremgå af bekendtgørelser, der vil blive udstedt i medfør af denne lov, jf. lovforslagets § 5, stk. 3.

I stk. 2 foreslås, at kontrolmyndigheden kan iværksætte markedsovervågningsforanstaltninger over for fabrikanter, importører, distributører m.v., hvis myndigheden konstaterer, at et produkt omfattet af denne lov ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne lov eller i medfør af loven. Dette er i overensstemmelse med de direktiver, som er nævnt i § 2, og med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kontrolmyndigheden kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger, hvis produktet bringer personers sikkerhed og sundhed i fare eller truer andre interesser, selvom de installeres, vedligeholdes og anvendes korrekt til de påtænkte formål.

Det fremgår nærmere af forslaget § 18, hvilke markedsovervågningsforanstaltninger, der kan iværksættes. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 18.

Til § 14

I § 14 foreslås indført en bestemmelse, hvorefter beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at kontrolmyndigheden skal underrette Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater i en såkaldt beskyttelsesprocedure, hvis kontrollen efter § 13 viser, at et produkt, som er bragt i omsætning eller gjort tilgængeligt på markedet, ikke opfylder kravene.

Direktiverne, som er nævnt i forslaget § 2, indeholder en beskyttelsesprocedure, hvorefter alle medlemsstater pålægges at begrænse eller forbyde, at farlige produkter eller produkter, som på anden måde ikke opfylder de relevante krav, bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på markedet.

Direktiverne fastlægger, at beskyttelsesproceduren skal anvendes, når der er behov for at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan.

Beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at beskyttelsesproceduren skal anvendes, når kontrolmyndigheden har truffet nationale foranstaltninger, som begrænser eller forbyder, at produktet bringes i omsætning eller gøres tilgængeligt på markedet, eller der påbydes foranstaltninger, som sikrer, at et produkt trækkes eller kaldes tilbage fra markedet. Procedurene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter skal følges i den anledning. Det indebærer bl.a. krav til høring og om at meddele den berørte part en nøjagtig angivelse af begrundelsen for afgørelsen.

Inden beskyttelsesproceduren sættes i værk skal myndigheden som udgangspunkt anmode fabrikanten, dennes repræsentant eller importøren om, at vedkommende bringer produktet i overensstemmelse med reglerne, eller at den pågældende trækker eller kalder produktet tilbage fra markedet. Hvis produktet herefter bliver bragt i overensstemmelse med kravene eller trækkes eller kaldes tilbage fra markedet frivilligt, er der ikke behov for at foretage yderligere, og beskyttelsesproceduren skal ikke iværksættes.

Hvis der ikke træffes frivillige foranstaltninger til at bringe produktet i overensstemmelse med kravene, følges beskyttelsesproceduren.

Kontrolmyndigheden skal underrette Europa-Kommissionen om, hvilke foranstaltninger kontrolmyndigheden har truffet afgørelse om. Beskyttelsesklausulen giver Kommissionen mulighed for at undersøge, om de nationale foranstaltninger er berettigede. Hvis Kommissionen vurderer, at den nationale foranstaltning er berettiget, underretter Kommissionen de øvrige medlemsstater med anmodning om, at de træffer foranstaltninger på deres respektive områder.

Hvis omvendt Kommissionen finder, at den nationale foranstaltning er ubegrundet, vil den anmode medlemsstaten om at tilbagekalde foranstaltningen og tage passende skridt til at genoprette den frie bevægelighed for de pågældende produkter på sit område.

Til § 15

I § 15 foreslås indført en bestemmelse, som dels pålægger enhver, som er forpligtet efter loven, at give kontrolmyndigheden alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af kontrollen. Bestemmelsen giver endvidere kontrolmyndighedens medarbejdere ret til uden retskendelse at få adgang til erhvervsmæssige lokaliteter af enhver art, herunder transportmidler, hvor der kan forefindes produkter omfattet af loven. Endelig indebærer bestemmelsen, at kontrolmyndighedens medarbejdere kan kræve tilgængelig dokumentation udleveret, herunder har ret til at foretage fotografiske optagelser og medtage prøver til nærmere analyse eller undersøgelse.

Kontrolmyndigheden desuden kan anmode private ejere og brugere af produkter omfattet af loven om oplysninger samt få adgang til ejere og brugeres lokaliteter, hvor de af loven omfattede produkter findes. I forhold til nogle af de af loven omfattede produkter vil det ikke være muligt at vurdere, om kravene til produkternes indretning er opfyldt, medmindre kontrolmyndigheden får adgang til de steder, hvor produkterne er placeret eller opstillet. Dette gælder bl.a. i forhold til elevatorer men også i forhold til en række andre maskiner, hvor den konkrete opstilling er en del af de krav, der stilles til indretningen efter direktiverne.

I stk. 2 foreslås det, at der også er pligt for fysiske personer med tilknytning til den juridiske person til at afgive oplysninger til kontrolmyndigheden i tilfælde, hvor den juridiske person som sådan mistænkes for en strafbar overtrædelse af loven, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

I stk. 3 foreslås det, at kontrolmyndighedens medarbejdere uden retskendelse men mod behørig legitimation til enhver tid skal have adgang til arbejdspladser samt fabrikations-, salgs-, lager- eller øvrige erhvervsmæssige eller private lokaler samt transportmidler m.v., hvor der kan forefindes produkter, som er omfattet af denne lov.

I stk. 4 foreslås det, at kontrolmyndighedens medarbejdere som led i kontrollen uden retskendelse kan kræve tilgængelig dokumentation udleveret af dem, der er pålagt pligter efter loven herunder fotografiske optagelser og lignende og udtage prøver m.v.

Stk. 1 – 4 svarer til den gældende bestemmelse i arbejdsmiljølovens § 76, idet det dog i nærværende lov foreslås nærmere beskrevet i stk. 3, hvilke lokaliteter kontrolmyndigheden har adgang til.

Bestemmelsen tager højde for de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne, om markedsovervågning efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter. Efter forordningen skal der i passende omfang foretages kontrol med produkter. Det følger også af forordningen, at kontrolmyndighederne skal have adgang til de erhvervsdrivendes lokaliteter og til at udtage stikprøver af produkter, når det er nødvendigt og begrundet.

Med det foreslåede stk. 5 sikres, at der kan fastsættes regler om, at kontrolmyndigheden har mulighed for at udtage stikprøver uden vederlag af produkter med henblik på at kunne vurdere, om et produkt er sikkert. Kontrollen vil alene ske blandt erhvervsvirksomheder, der udgør et led i distributionskæden, altså hos fabrikanten, den bemyndigede repræsentant, importøren eller hos distributøren. Bestemmelsen kan således ikke anvendes til at udtage produkter til kontrol hos privatpersoner, der ikke driver erhvervsvirksomhed. Derudover giver bestemmelsen hjemmel til at fastsætte regler om udtagning af produkter med henblik på test af produktets sikkerhedsmæssige aspekter. Såfremt et produkt viser sig at være farligt, vil udgifterne for undersøgelserne af produktet kunne pålægges hhv. fabrikanten, importøren, distributøren m.v.

I stk. 6 foreslås indført en bestemmelse hvorefter opgaverne efter stk. 5, kan uddelegeres til en anden offentlig myndighed eller en privat virksomhed. Der vil i denne sammenhæng ikke blive tale om delegering af afgørelseskompetence, men alene af faktisk forvaltningsvirksomhed. Der tænkes her fx på delegering af de egentlige tekniske prøver af produkter.

Til § 16

Efter forslaget § 16 kan kontrolmyndigheden, i det omfang det er muligt, oplyse offentligheden om en eventuel fare ved et produkt. Offentliggørelsen vil sammen med fabrikantens, importørens, distributørens m.v. handlinger medvirke til at skabe et mere sikkert marked, fordi der hurtigt kan oplyses om en konkret fare til en bredere kreds af fx brugere og distributører.

Offentliggørelse af oplysninger om et farligt produkt kan først ske, når kontrolmyndigheden har konstateret en fare ved produktet. Det betyder, at der ikke kan ske offentliggørelse, før kontrolmyndigheden konkret har vurderet, at produktet er farligt. Det kræves ikke, at der i øvrigt er foretaget indgreb mod produktet. Kontrolmyndighedens offentliggørelse vil ofte ske samtidig med, at fabrikanten, importøren, distributøren m.v. foretager relevant og nødvendig advarsel om faren eller trækker eller kalder produktet tilbage.

Offentliggørelsen skal indeholde informationer, der er egnede til at identificere produktet og orientere om faren ved produktet. Den skal endvidere indeholde oplysning om de foranstaltninger, der eventuelt er truffet, samt om hvordan slutbrugerne bør forholde sig. Bestemmelsen giver hjemmel til at offentliggøre alle nødvendige oplysninger til identifikation af produktet, herunder billedmateriale og informationer om navn og adresse på tidligere afsætningsled. Ved offentliggørelsen gives slutbrugeren de oplysninger, der gør det muligt at medvirke til en effektiv tilbagekaldelse af produktet efter lovens bestemmelser herom.

Offentliggørelsen vil ske i den form, som er mest hensigtsmæssig i den konkrete sammenhæng. Fx via Arbejdstilsynets hjemmeside eller relevante fagblade og lignende.

Der findes en tilsvarende bestemmelse i lov produktsikkerhed § 29.

Til § 17

I § 17 foreslås indført en bestemmelse, hvorefter kontrolmyndigheden kun kan viderebringe oplysninger, som har karakter af forretningshemmeligheder, hvis det er nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed og sundhed.

De oplysninger, som myndighederne kommer i besiddelse af, kan ofte være følsomme og af stor økonomisk og konkurrencemæssig betydning for den enkelte virksomhed. Det er derfor af væsentlig betydning for, om virksomhederne stiller de nødvendige oplysninger til rådighed for myndighedernes kontrol, at de ikke behøver at frygte for, at oplysningerne, som har karakter af forretningshemmeligheder bliver offentliggjort, medmindre det er nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed og sundhed.

Kontrolmyndigheden skal sikre, at oplysninger, der er indsamlet i medfør af de foreslåede regler, ikke viderebringes, når disse må betragtes som forretningshemmeligheder. Det vil alene ske rent undtagelsesvist, hvis det er nødvendigt for at beskytte menneskers sikkerhed og sundhed.

I stk. 2 foreslås indført en bestemmelse, hvorefter fabrikanter, importører, distributører m.v. ikke kan undlade at give kontrolmyndigheden oplysninger og dokumenter efter forslaget § 15, stk. 1, under henvisning til, at oplysningerne har karakter af forretningshemmeligheder.

For at kunne foretage den tilstrækkelige sagsbehandling til vurdering af, om et produkt lever op til reglerne, er det nødvendigt, at kontrolmyndigheden kan få udleveret den tekniske dokumentation og øvrigt materiale om produktet. Således kan fabrikanter, importører, distributører m.v. ikke nægte at udlevere dette materiale med henvisning til, at der er tale om forretningshemmeligheder.

Der findes en tilsvarende bestemmelse i lov produktsikkerhed § 29.

Til § 18

Med forslaget § 18 foreslås indført en bestemmelse, der beskriver de markedsovervågningsforanstaltninger, som kontrolmyndigheden kan træffe i forhold til fabrikanter, importører og distributører m.v. Foranstaltningerne kan træffes, hvis myndigheden konstaterer, at et produkt, omfattet af denne lov, ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne lov eller i medfør af loven, jf. § 13.

Det foreslås at fastsætte, at kontrolmyndigheden ud over at kunne træffe afgørelse om forhold, der strider henholdsvis imod denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, også kan træffe afgørelse om forhold, som strider mod Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter.

Kontrolmyndigheden skal kunne reagere, hvis et produkt frembyder fare for mennesker, husdyr eller formuegoder og, når det er relevant, miljøet. Kontrolmyndigheden skal ligeledes kunne reagere, hvis der mangler overensstemmelsesmærkning eller overensstemmelseserklæring, at mærkningen er vildledende, at det tekniske dossier, brugsanvisningen m.v. mangler eller er

mangelfuldt, eller at der ikke er gennemført den relevante procedure for overensstemmelsesvurdering, eller denne er mangelfuld.

Kontrolmyndigheden skal i forbindelse med valg af reaktion i forhold til den konkrete overtrædelse vælge den mindst indgribende reaktion under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og gældende praksis på området.

Hvis andre forholdsregler ikke er tilstrækkelige kan kontrolmyndigheden give påbud om, at produkt ikke må bringes i omsætning m.v. Dette er relevant, når et produkt viser sig at frembyde fare.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 indeholder hjemmel til destruktion af produkter, der udgør en alvorlig risiko. Det foreslåede stk. 4 sikrer et klart administrationsgrundlag for forordningens bestemmelser. Herved får kontrolmyndigheden beføjelse til, at påbyde den, der har bragt et produkt i omsætning, eller gjort et produkt tilgængeligt på markedet at destruere produktet, hvis det udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed.

Med destruktion menes, at det pågældende produkt gøres ubrugeligt.

Bestemmelsen retter sig mod enhver, der har bragt et produkt i omsætning, gjort et produkt tilgængeligt på markedet eller har ibrugtaget et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i erhvervmæssig henseende.

Påbud om destruktion forudsætter, at det anses for nødvendigt, rimeligt og hensigtsmæssigt at destruere produktet. Det ulovlige produkt skal udgøre en alvorlig risiko. Produktet må ikke på anden måde kunne lovliggøres eller ændres til at kunne anvendes sikkert. Bestemmelsen kan eksempelvis finde anvendelse i en situation, hvor en fabrikant sender åndedrætsværn eller kemikaliedragter til det danske marked. Kontrolmyndigheden påbyder destruktion, fordi produktet ikke giver den fornødne beskyttelse, så der reelt er risiko for sygdom eller død, og fordi der samtidig er risiko for, at produktet sendes til andre medlemsstater, hvis det ikke destrueres.

Stk. 4 svarer til den eksisterende bestemmelse i arbejdsmiljølovens § 77, stk. 6.

Til § 19

Myndigheder og personer, der udøver opgaver inden for denne lovs område, er underlagt straffelovens almindelige regler om tavshedspligt. Dette gælder ligeledes enhver, der bistår disse.

Straffelovens almindelige regler om tavshedspligt indebærer, at der også er hjemmel til at straffe medhjælpere til den, der bryder sin tavshedspligt, samt den, der udnytter en andens brud på tavshedspligten. Endelig sikres med henvisningen til straffelovens § 152 f, at straffelovens regler om påtale i sager om brud på tavshedspligt ligeledes finder anvendelse.

Bestemmelsen svarer til den eksisterende bestemmelse i arbejdsmiljøloven.

Til § 20

Efter den foreslåede § 20 udpeges Arbejdstilsynet til som udgangspunkt at varetage opgaven som kontrolmyndighed efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov.

Bestemmelsen åbner samtidig mulighed for, at myndigheder, der er underlagt andre ressortministerier, kan anvende lovforslagets bestemmelser.

Arbejdstilsynet varetager alene rollen som kontrolmyndighed i det omfang, der ikke er fastsat andet i anden lovgivning. Forslagets § 20, stk. 2, angiver at det, hvis der i eller i medfør af anden lovgivning er fastsat andre regler på baggrund af produktets anvendelse, funktion eller særlige placering, er den relevante kontrolmyndighed, der påser overholdelsen af denne lovgivning. Det vil sige, at tilsynet og kontrollen med overholdelse af reglerne, føres af den myndighed, som i øvrigt fører kontrol inden for disse områder.

Det betyder fx, at myndighederne for søfart, luftfart og offshoreanlæg varetager rollen som kontrolmyndighed i forhold til produkter, som er placeret eller anvendes inden for disse områder.

Det betyder fx også, at Sikkerhedsstyrelsen varetager rollen som kontrolmyndighed i forhold til elektrisk materiel og sikringsystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig.

Videre foreslås det, at den minister, under hvem reglerne hører, kan fastsætte egne regler om sagsbehandling og klageadgang, der afviger fra bestemmelserne i denne lov.

Til § 21

I § 21 foreslås indført en bestemmelse, hvorefter Arbejdstilsynet kan udpege private og offentlige virksomheder samt offentlige myndigheder til at gennemføre godkendelses- og kontrolopgaver i henhold til Den Europæiske Unions retsfor skrifter. Der kan således udpeges såkaldte bemyndigede organer, tredjepartsorganer, brugerinspektorater m.v. En tilsvarende bestemmelse findes i dag i arbejdsmiljølovens § 74, stk. 6. Den del af udpegningerne, som skal foretages efter de regler, som implementerer direktiverne, som nævnt i § 2 til dette lovforslag, foreslås særskilt reguleret i denne lov.

Der er i det store hele tale om videreførelse af reglerne i arbejdsmiljøloven og fast administrativ praksis.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter indeholder krav til akkreditering. I Danmark er Den Danske Akkrediterings – og Metrologifond (DANAK) udpeget som nationalt akkrediteringsorgan efter forordningen, jf. bekendtgørelse nr. 1230 af 11. december 2009 om udpegning af det nationale akkrediteringsorgan.

For at kunne udpeges til bemyndiget organ m.v., skal organet være en juridisk person, der er etableret i Danmark. For at blive udpeget som bemyndiget organ m.v. skal ansøgeren være akkrediteret efter de relevante gældende standarder.

De bemyndigede organer m.v. vil herefter med virkning for medlemsstaterne i Den Europæiske Union og EØS kunne gennemføre de kontrol- og godkendelsesopgaver, som fremgår af de respektive direktiver, jf. § 2. Opgaverne kan fx bestå i godkendelses- og kontrolopgaver i

forbindelse med gennemførelse af procedurer for overensstemmelsesvurdering og periodiske undersøgelser.

Arbejdstilsynet foretager udpegningerne. Minimumskriterierne vil typisk fremgå af det pågældende direktiv og vil angå bl.a. uafhængighed, upartiskhed, integritet, kompetence, personale og udstyr.

I overensstemmelse med Kommissionens anbefaling herom forventes det, at standarderne i EN 17000/45000-serien indgår, evt. vejledende, ved bedømmelsen af, om kriterierne er opfyldt. Andre standarder på samme niveau vil kunne være relevante.

Det forventes fastsat, at de bemyndigede organer m.v. skal indsende rapporter til Arbejdstilsynet over udførte opgaver. Rapporterne indgår i baggrundsmaterialet for Arbejdstilsynets kontrol af, om en udpegning stadig er relevant. Hvis Arbejdstilsynet vurderer, at kriterierne for udpegningen ikke længere er opfyldt, vil Arbejdstilsynet kunne træffe afgørelse om, at udpegningen skal ophøre helt eller delvist. Klage over Arbejdstilsynets afgørelser vedrørende udpegning vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

I stk. 3 foreslås indført en bestemmelse, som giver beskæftigelsesministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr m.v. for ansøgninger om at blive udpeget som bemyndiget organ m.v.

Gebyret skal dække Arbejdstilsynets omkostninger i forbindelse med behandlingen af ansøgningerne. Desuden får ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr for ansøgninger om autorisation samt ændring og kontrol heraf.

Efter stk. 4 skal gebyrer til Arbejdstilsynet, der ikke betales rettidigt, forrentes med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdag. Gebyrerne tillægges udpantningsret. Under hensyn til, at rentelovens almindelige bestemmelser ikke finder anvendelse på fordringer i forbindelse med gebyrordninger på arbejdsmiljøområdet, er der en udtrykkelig hjemmel i arbejdsmiljøloven til forrentning af Arbejdstilsynets gebyrer, der ikke betales rettidigt. Denne hjemmel foreslås videreført.

Efter stk. 5 foreslås det, at Arbejdstilsynets gebyrer reguleres hvert år den 1. april med det generelle pris- og lønindeks.

I stk. 6 foreslås det, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling til den, som Arbejdstilsynet har uddelegeret eller henlagt opgaver til. Såfremt opgaven uddelegeres eller overføres til private organer, kan disse opkræve betaling efter reglerne herom.

Enhver privat eller offentlig virksomhed, der opfylder de klare, gennemskuelige krav for at kunne blive udpeget som bemyndiget organ, kan opnå ret hertil efter ansøgning. Beskæftigelsesministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom, herunder at de udpegede virksomheder selv fastsætter prisen for opgaven. Arbejdstilsynet fører i givet fald kontrol med prisudviklingen.

Til § 22

Med den foreslåede bestemmelse tages højde for, at der kan blive behov for at fastsætte supplerende administrative regler til implementering af retsakter fra den Europæiske Unions institutioner vedrørende produkter omfattet af denne lov.

Institutionerne i Den Europæiske Union kan med Lissabontraktaten vedtage 5 forskellige typer retsakter henholdsvis forordninger, direktiver, afgørelser, henstillinger og udtalelser.

Bestemmelsen indeholder bl.a. en bemyndigelse til at fastsætte regler til gennemførelse af kommissionsbeslutninger, der vedrører bestemte produkter, som er omfattet af de direktiver, der er nævnt i lovforslaget § 2.

Hvis Europa-Kommissionen konstaterer, at et bestemt produkt udgør en risiko for sikkerhed og sundhed i flere medlemsstater, kan Kommissionen vedtage en beslutning, som pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at gribe ind over for de pågældende produkter. Det kan fx kræves, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemte produkter ikke bringes i omsætning, gøres tilgængelige på markedet eller ibrugtages, eller at produkterne underkastes særlige betingelser for anvendelse, distribution, salg m.v.

Europa-Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om, at bestemte produkter ikke må bringes i omsætning, gøres tilgængelige eller ibrugtages, eller at produkterne underkastes særlige betingelser for anvendelse, distribution, salg m.v., hvis de udgør en risiko som følge af mangler ved en harmoniseret standard, eller hvis et produkt som følge af sine tekniske karakteristika udgør den samme risiko som produkter, hvor der er nedlagt forbud eller påbud, eller hvor produkter er underkastet særlige betingelser.

Arbejdsmiljørådet får i stk. 2 de samme muligheder i forbindelse med fastsættelse af ændrede og nye regler på beskæftigelsesministerens område, som Arbejdsmiljørådet har i den gældende arbejdsmiljølovs § 66, stk. 3. Forslaget er i vidt omfang en videreførelse af bestemmelsen i arbejdsmiljølovens § 66, stk. 3.

Hvis et produkt, der omfattes af en EU-retsakt, henhører under andre ministeriers ressort som følge af deres placering eller særlige anvendelse, fastsættes reglerne af den pågældende minister, eller den som den pågældende minister bemyndiger hertil.

Til § 23

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren kan bemyndige direktøren for Arbejdstilsynet til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt beskæftigelsesministeren. Beskæftigelsesministeren forventes bl.a. at bemyndige direktøren for Arbejdstilsynet til at udstede de administrative forskrifter, som ministeren efter loven får bemyndigelse til at udstede.

Til § 24

Med den foreslåede bestemmelse kan beskæftigelsesministeren bestemme, at Arbejdstilsynets opgaver i nærmere angivet omfang henlægges til anden offentlig myndighed eller privat institution.

Bestemmelsen giver fx mulighed for at overlade gennemførelse af stikprøvekontroller eller tekniske prøver til en anden offentlig myndighed eller privat institution. Overlades opgaven til en privat

institution vil selve myndighedsopgaven, herunder at træffe afgørelse, fortsat være hos Arbejdstilsynet.

Til § 25

Med den foreslåede bestemmelse kan beskæftigelsesministeren efter forhandling henlægge de beføjelser, der i denne lov er tillagt beskæftigelsesministeren, til andre statslige myndigheder.

Det er væsentligt, at der er mulighed for at overføre kompetence efter loven til en anden minister. Der kan således være produkter eller krav til produkter, som er omfattet af denne lov, hvor der hos en anden minister findes specialviden eller særregler, hvorefter det vil det være nærliggende at overføre kompetence hertil at sikre en hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne. Det er en forudsætning for kompetenceoverførslen, at den sker på baggrund af en forhandling mellem de relevante ministre.

Som eksempler kan nævnes produkter på fødevarerområdet eller krav til produkter af hensyn til ydre miljø m.v.

Til § 26

Det foreslås, at det fastsættes i § 26, at der ikke er nogen administrativ klageadgang over afgørelser truffet efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Dette svarer til andre tilsvarende områder, der vedrører produktsikkerhed, fx lovgivningen om medicinsk udstyr.

Klage over sagsbehandlingen kan efter de almindelige forvaltningsretlige regler fortsat indbringes for den kontrolmyndighed, der har truffet afgørelsen.

Der vil være almindelig adgang til at indbringe afgørelserne for domstolene.

Hvis der er tale om en afgørelse, som er omfattet af beskyttelsesproceduren i § 14, vil kontrolmyndigheden underrette Europa-Kommissionen. Europa-Kommissionen vil herefter i overensstemmelse med de procedurer, der gælder efter det relevante direktiv, tage stilling til, om afgørelsen truffet efter loven er i overensstemmelse med de gældende direktiver.

Til § 27

Med bestemmelsen foreslås det, at de afgørelser, der er truffet af de private virksomheder, der efter den foreslåede § 21 er udpeget eller bemyndiget af Arbejdstilsynet til at foretage godkendelses- og kontrolopgaver på områderne for maskiner, personlige værnemidler, materiel- og sikringssystemer til anvendelse i eksplosiv atmosfære, elevatorer, trykbærende udstyr m.v. og tovbaneanlæg til personbefordring, kan påklages til Arbejdstilsynet inden fire uger efter, at afgørelsens adressat er blevet underrettet om afgørelsen. Arbejdstilsynets afgørelser i disse sager kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Til § 28

I § 29 foreslås indført hjemmel til at straffe overtrædelser af loven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008/EF af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og

markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter med bøde. Bødestraf kan pålægges enhver, som er forpligtet efter loven.

Forslaget er i vidt omfang en videreførelse af bestemmelserne i arbejdsmiljølovens § 82, § 84 og § 86.

Med forslaget tilsigtes det, at bødeniveauet ved straf for overtrædelse af loven videreføres fra den gældende praksis for straf for overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen. Dette er i overensstemmelse med, at lovens område hidtil har været administreret under arbejdsmiljøloven.

Med den foreslåede § 29, stk. 1, gives der mulighed for at straffe den, der overtræder de materielle bestemmelser i loven, og den, som overtræder de forordninger, der vedrører forhold omfattet af lovens område. Der gives endvidere mulighed for at straffe manglende efterkommelse af kontrolmyndighedens afgørelser i form af påbud, forbud m.v.

Med stk. 2 foreslås det, at det skal betragtes som en særligt skærpende omstændighed ved straffens udmåling efter stk. 1, hvis overtrædelsen har medført alvorlig personskade eller har haft dødelig udgang. Alvorlig personskade foreligger fx ved amputation, mistet legemsdel og knoglebrud.

I stk. 3 foreslås der indført regler om strafskærpende omstændigheder, hvis en eller flere af følgende fire betingelser er opfyldt:

- hvis der ved overtrædelsen er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattet af forslaget's stk. 2,
- hvis der tidligere er afgivet afgørelser, herunder påbud eller forbud, om samme eller tilsvarende forhold,
- hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller
- hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

I stk. 4 foreslås indført en bestemmelse om, at der kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af de regler, der udstedes i henhold til loven. Bestemmelsen skal tilgodese, at principperne for straf efter forslaget også kan overføres til og anvendes på overtrædelser af de bekendtgørelser, der fastsættes administrativt efter loven.

I stk. 5 foreslås indført en bestemmelse om, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kap. 5. Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 86. Efter straffelovens § 26, som indeholdt i straffelovens kap. 5, omfatter bestemmelsen, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder. Endvidere omfatter det også enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse under hensyn til navnlig deres størrelse og organisation kan sidestilles med selskaber.

I stk. 6 foreslås indført en bestemmelse om en 5-årig forældelsesfrist for strafansvaret for overtrædelse af loven, regler udstedt i henhold til loven eller forordninger vedrørende forhold omfattet af loven. Bestemmelsen svarer til arbejdsmiljølovens § 82, stk. 8, hvor den 5-årige forældelse omfatter overtrædelse af arbejdsmiljølovens bestemmelser om leverandøransvar i §§ 30-35.

Bøder for overtrædelse af regler omfattet af forslaget foreslås i overensstemmelse med den sædvanlige praksis for overtrædelser af arbejdsmiljøloven fastsat således:

- Straf for overtrædelse efter forslaget § 29, stk. 1, tager udgangspunkt i en grundbøde.
- Grundbøden for overtrædelse af formelle krav er 10.000 kr. Grundbøden for overtrædelse af materielle krav er 20.000 kr. For grove overtrædelser af materielle krav er grundbøden 40.000 kr.
- Hvis overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller dødsfald til følge, forudsættes det, at grundbøden kan fordobles.

Fastsættelse af straffen og bødens størrelse vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder.

Bødeniveauet for forhøjelser ved skærpene omstændigheder, jf. § 29, stk. 3, foreslås i overensstemmelse med praksis efter arbejdsmiljøloven at udgøre 5.000 kr. for hver skærpene omstændighed. En eventuel forhøjelse skal lægges til »normalbøden«.

Det er hensigten, at der ved særligt grove overtrædelser skal være mulighed for at idømme bøder, der falder uden for det sædvanlige bødeniveau for materielle overtrædelser. Efter nuværende retspraksis efter arbejdsmiljøloven har der i sådanne tilfælde ikke været idømt en bøde under 75.000 kr.

Det er endvidere hensigten, at retspraksis for arbejdsmiljøovertrædelser om gentagelsesvirkning også skal finde anvendelse for overtrædelser af denne lov.

Tilsvarende er det hensigten, at der skal ske absolut kumulation, når en virksomhed har flere overtrædelser til samtidig pådømmelse. Det betyder, at der ved udmålingen af den samlede bøde som udgangspunkt skal ske fuldstændig sammenlægning af den for hver af overtrædelserne udmålte bøde, efter at de eventuelt måtte være blevet forhøjet som følge af skærpene eller særligt skærpene omstændigheder.

Til § 29

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Til § 30

I § 31 foreslås indført en overgangsbestemmelse, hvorefter de udpegninger af private virksomheder og offentlige myndigheder til at gennemføre godkendelses- og kontrolopgaver i henhold til Den Europæiske Unions retsfor skrifter, der er foretaget efter § 74, stk. 6, i lov om arbejdsmiljø, fortsat er gældende efter ikrafttræden af nærværende lov.

I stk. 2 foreslås det endvidere, at klage over en afgørelse truffet af en privat virksomhed eller en offentlig myndighed efter lov om arbejdsmiljø § 74, stk. 6, indtil den 1. juli 2013 kan indbringes for

Arbejdstilsynet efter lov om arbejdsmiljø § 81 b, stk. 2. Afgørelser truffet efter denne dato behandles efter § 29 i nærværende lov.

Til § 31

Arbejdsmiljøloven indeholder i dag bestemmelser, der stiller krav både til indretningen og anvendelsen af tekniske hjælpemidler, herunder maskiner, elevatorer, personlige værnemidler m.v.

Som konsekvens af, at dette lovforslag tilsigter at samle EU-reglerne for produktsikkerhed i én lov foreslås det, at der foretages en række konsekvensrettelser og præciseringer i arbejdsmiljøloven.

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 32, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at henvisningen til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv nr. 95/16/EF (omarbejdning), EF-Tidende 2006, L 268, s. 24 fjernes, da produktreguleringen fremover vil være omfattet af denne lov og ikke arbejdsmiljøloven.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indføres en præcisering i § 30, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, således, at begreberne byggevarer og personlige værnemidler nævnes.

Arbejdstilsynet har en fast administrativ praksis for, at byggevarer og personlige værnemidler også er omfattet af bestemmelsen i § 30, stk. 1. Forslaget har derfor alene til formål at lovfæste og tydeliggøre den eksisterende retstilstand.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indføres en præcisering i § 45, stk. 1, i arbejdsmiljøloven, således, at begreberne byggevarer og personlige værnemidler nævnes.

Arbejdstilsynet har en fast administrativ praksis for at byggevarer og personlige værnemidler også er omfattet af bestemmelsen i § 45, stk. 1. Forslaget har derfor alene til formål at lovfæste og tydeliggøre den eksisterende retstilstand.

Til nr. 5

Det foreslås, at arbejdsmiljølovens § 74, stk. 6, ophæves som følge af, at reguleringen, håndhævelsen og kontrollen med produkter reguleres særskilt i en lov og ikke i arbejdsmiljøloven.

Bestemmelsen videreføres i lovforslagets § 21.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 31, nr. 5.

Til nr. 7

Bestemmelsen i § 77, stk. 4 og 5, foreslås ophævet, da området fremover vil være omfattet af denne lov og ikke af arbejdsmiljøloven.

Bestemmelsen videreføres i lovforslagets § 18.

Til nr. 8

Ændringen i arbejdsmiljølovens § 81, stk. 1, indebærer, at det specificeres, at det alene er klager over afgørelser, som er truffet i medfør af en EU-forordning, der vedrører arbejdsmiljøloven, som kan indbringes for Arbejdsmiljøklagenævnet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af forslagets § 32, nr. 5.

Til § 32

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.

UDKAST